

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30.8.2013 v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Götha a přísedících ing. Hugo Vaníčka a ing. Lud'ka Lедера, **t a k t o :**

Obžalovaní

O.K.,
nar. XXX,
trvale bytem XXX,
t.č. ve Vazební věznici v Olomouci,

M.K.,
nar. XXX,
trvale bytem XXX,
zaměstnán jako technik u společnosti I.P.Ocel s.r.o. Frýdek-Místek,

j s o u v i n n i , ž e

1. obžalovaní O.K. a M.K.

aniž by byli držiteli oprávnění k nakládání s takovými látkami,

minimálně od listopadu roku 2011 do 19.6.2012 společně zajišťovali výrobu psychotropní látky metamfetaminu, tzv. pervitinu, tím způsobem, že obžalovaný M.K. zajišťoval léčiva obsahující pseudoefedrin, nejméně tzv. Cirrus, od dosud neustanoveného dodavatele z Polska a obžalovaný O.K. z léků obsahujících pseudoefedrin, který je prekurzorem k výrobě psychotropní látky metamfetaminu, tento vyráběl v rodinném domě v obci Kladky č.p. 32 na okrese Prostějov, o vyrobený pervitin se měli dělit a měli v úmyslu vyrobený pervitin prodávat jiným osobám, přičemž prekurzory pro výrobu pervitinu opatřovali nejméně následujícím způsobem:

obžalovaný M.K. se dne 29.11.2011 dohodl s polským dodavatelem P., že mu dodá 200 kusů balení léku s obsahem pseudoefedrinu a tyto nejpozději dne 4.12.2011 dovezl obžalovanému O. K. za účelem výroby pervitinu,

obžalovaný M.K. se dne 10.1.2012 domluvil s polským dodavatelem na dodání 740 kusů balení léku s pseudoefedrinem a dne 12.1.2012 je převzal a následně předal obžalovanému O. K. za účelem výroby pervitinu,

dne 28.1.2012 se M.K. domluvil s polským dodavatelem na dodání 600 kusů balení léků s pseudoefedrinem, které byly předány obžalovanému O. K. za účelem výroby pervitinu,

a shora uvedeným postupem za součinnosti M. K.e O.K. vyrobil nejméně **219,98 g** pervitinu obsahujícího celkem **170,93 g** metamfetaminu báze, který byl zajištěn při domovní prohlídce dne 19.6.2013 v obci Kladky č. 32, okres Prostějov, a zde obžalovaným O. K. přechováván za účelem prodeje jiným osobám

a nadto dále tento obžalovaný z dodaných léčiv vyextrahoval za účelem výroby pervitinu pro jiného **223,84 g** efedrinu nebo pseudoefedrinu, který je prekurzorem pro výrobu psychotropní látky pervitinu, a který do dne 19.6.2012 přechovával tamtéž,

přičemž metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 186/1997 Sb. jako psychotropní látka zařazená do seznamu II Úmluvy o psychotropních látkách a pseudoefedrin je uveden jako prekurzor v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekurzorech drog a v kategorii 1 přílohy nařízení Rady (ES) č. 111/2005;

3. obžalovaný O.K.

si v přesně nezjištěnou dobu bez povolení opatřil střelné zbraně a náboje, kdy se jednalo o pušku značky CZ modelové řady ZKM ráže 22 Long Rifle, opatřenou optickým zaměřovačem a expanzním komorovým tlumičem, pistoli černé barvy zn. SIG SAUER, model P228, ráže 9x19, výrobní číslo B 192104, samopal označený PZ-63 ráže 9 mm Makarov, výrobní číslo DT 3235, který je způsobilý střelby dávkami i jednotlivými ranami, samopal označený SA, vzor 58 V, ráže 7,62x39, výrobní číslo V 26218, který je rovněž způsobilý střelby dávkami i jednotlivými ranami a dále cca 1549 kusů nábojů různé ráže, přičemž tyto střelné zbraně a

střelivo následně bez povolení přechovával v objektu rodinného domu č.p. 32 v obci Kladky a v penzionu Živnostenský dům v obci Konice, na ul. E. Beneše č. 71, kde tyto zbraně a střelivo byly zajištěny dne 19.6.2012 v rámci domovní prohlídky;

4. obžalovaný M.K.

si v přesně nezjištěnou dobu opatřil zbraně a střelivo a to samonabíjecí pistoli systém BROWNING zn. FN ráže 6,35 mm, výrobní číslo 83273, a 95 kusů nábojů této ráže, přičemž tuto zbraň a střelivo bez povolení přechovával v rodinném domě na adrese Lučina 389 na okrese Frýdek-Místek, kde tyto zbraně a střelivo byly zajištěny dne 19.6.2012 v rámci provedené domovní prohlídky,

t e d y

v bodě 1.

obžalovaný M.K.

- umožnil a usnadnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že neoprávněně opatřil a přechovával prekurzor pro výrobu psychotropní látky pro jiného, vyrobil psychotropní látku a čin spáchal ve značném rozsahu, zejména opatřením prostředků,

obžalovaný O.K.

- neoprávněně opatřil a přechovával prekurzor pro výrobu psychotropní látky pro jiného, vyrobil psychotropní látku a čin spáchal ve značném rozsahu,

v bodě 3.

obžalovaný O.K.

- bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň a ve větším množství střelivo,
- bez povolení sobě opatřil a přechovával zbraň hromadně účinnou,

v bodě 4.

obžalovaný M.K.

- bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň a ve větším množství střelivo,

t í m s p á c h a l i

obžalovaný M.K.

- **v bodě 1.** pomoc k zvlášť závažnému zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,
- **v bodě 4.** přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný O.K.

- **v bodě 1.** zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,
- **v bodě 3.** přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e z a t o :

obžalovaný M.K.

podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku
k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

4 (čtyř) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje
do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest
propadnutí věci**:

- digitální váha zn. HOUSTON stříbrné barvy, v.č. 08595
- pistolový plechový zásobník na 10 nábojů cal. 45, bez nábojů
- zbraň - pistole zn. BROWNING PATENT DEPOSE, černé barvy, cal. 6,35, ev.
č. 83273
- pistolový plechový zásobník na náboje cal. 6,35, černé barvy s nápisem FN
- dva listy papíru formátu A4 sešité svorkovačem, popsané ručně psaným textem
- diář oranžové barvy s osobními poznámkami
- list formátu A4, popsaný ručně psaným textem
- smlouva o nájmu domu ze dne 15.3.2012 mezi pronajímatelem M. K.em a
nájemcem M. H.
- externí harddisk zn. MSI černé barvy, v.č. C 105000945, včetně USB kabelu
- plechový zásobník k samopalu SA vz. 58 bez označení, bez nábojů
- průkaz s nápisem POLICIE s fotografií M. K.e a na jméno M. K., služ. číslo
151853, zatavený v plastové fólii

- mobilní telefon zn. NOKIA C2 nezj. výr. čísla se SIM kartou nezj. čísla a s nabíječkou
- trubička z čirého skla, jejíž jeden konec je zabalený v aluminiové fólii
- trubička z čirého skla a hořák stříbrné barvy s nápisem „OD KMOTRA“
- plastový sáček tzv. dealerák a trubička z průhledného plastu
- 95 ks nábojů r. 6,35 Br.

obžalovaný O.K.

podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**:

- plastová dóza s plastovým víkem s hnědofialovým okrajem, na boční stěně dózy je nápis „84,6 g“, dvě plastové lžičky
- sportovní taška s nápisem FRIENDSHIP
- 5 ks zásobníků do samopalů
- 4 ks zásobníků (na náboje Makarov) z toho 3 dlouhé 18,5 cm a jeden 12 cm
- 1 ks černá pistole krátká 9 mm, Sig-Sauer P228, v.č. B192104
- 1 ks černá palná zbraň, v.č. DT3235
- 1 ks samopal vz. 58, 7,62 mm, v.č. V26218
- 1 ks válec se závitem o délce 24 cm, průměr 4,5 cm
- 1 ks služební průkaz Policie s vojenskou známkou č. 4207014540 a odznakem Policie č. 151853 a dále služební průkaz Policie na jméno Radomír Bardel a služební průkaz Policie na jméno B. Š., vložka služebního průkazu v hodnotě Mjr., průkaz pojištěnce ZPMV č. 607038 na jméno Š. B.
- 1 ks plastová dóza na potraviny obsahující pružiny závěrů útočné pušky, 3 písty do útočné pušky
- 1 ks skleněná lékovka
- 1 ks pouzdro na CD nosiče modré barvy zn. DREMEL, obsahující 1 ks digitální váhy zn. BIO, 1 ks plastová krabička s uzávěrem, 1 ks plastová krabička
- 1 ks černé pouzdro obsahující 2 ks igelitových sáčků se zelenou sušenou hmotou a tampony
- papírový obal od DVD
- 2 ks skleněných lékovek
- 4 ks umělohmotných lahví s nápisem kyselina chlorovodíková 31%, 8 ks umělohmotných lahví s nápisem hydroxid sodný (6 lahví plné, 1 láhev do 1/5 a

- 1 láhev do 1/3 naplněná)
- elektrický mixér RONSON šedé barvy
 - nálevka z PET lahve zelené barvy
 - bílá umělohmotná stěrka
 - 2 ks umělohmotných kanystrů s výpustnými ventily o objemu 10 l
 - spojovací umělohmotná hadice zelené barvy
 - přenosný vaříč
 - obal od DVD nosiče černé barvy
 - stěrka s nápisem Bamboo – papírová
 - bílá plastová krabička na potraviny s modrým okrajem
 - plastová nádoba, uvnitř této nádoby zasazená plastová dóza s modrým víčkem, plastový kelímek, zasazená plastová lžička
 - kovová lžička
 - digitální váha černé barvy v černém látkovém pouzdře
 - kovová pinzeta
 - skleněná zelená láhev o objemu 1 l, s popisem Hcl, plná tekutiny
 - skleněná miska z varného skla
 - dvě tašky s nápisem COOP, každá taška obsahuje plechový kanystr s nápisem Toluen 9 l (jeden kanystr plný, druhý do poloviny plný neznámou tekutinou)
 - taška s nápisem COOP obsahující: umělohmotnou láhev s nápisem hydroxid sodný do 1/3 plný granulí neznámého složení, sáček s rukavicemi, 2 ks injekčních stříkaček, umělohmotný trychtýř žluté barvy, lakmusové papírky, síto bílé barvy, síto s nástavcem, červený trychtýř z PVC, papírové filtry v papírové krabici, 3 ks sáčků s buničitou vatou
 - modročerná sportovní taška obsahující: plechový kanystr o objemu 9 l s nápisem Ředidlo S 6005 plné neznámé kapaliny, varná konvice zn. ETA, elektrický mixér zn. Sencor se skleněnou nádobou, 1 balík vaty, elektrická vrtačka zn. HESTON s násadou pro rozmíchávání, kovová tyčka s hrotem, injekční stříkačka 20 ml, plastové síto s nástavcem modré barvy, papírová krabice s rukavicemi
 - igelitový pytel modrošedé barvy obsahující plastový kanystr o objemu 25 l, naplněný do 1/2 neznámou tekutinou
 - igelitový pytel modrošedé barvy obsahující plastový kanystr o objemu 25 l, prázdný
 - igelitový pytel modrošedé barvy obsahující plastový kanystr s černým uzávěrem o objemu 20 l, prázdný
 - sklenička obsahující neznámou krystalickou látku bílé barvy
 - bílá umělohmotná stěrka
 - umělohmotná láhev s modrým víčkem o objemu 1800 ml naplněná do 3/4 žlutou neznámou kapalinou
 - příruční pokladnička s číselníkem obsahující plastovou krabičku umělohmotnou o rozměrech 14x9,5x5 cm, uvnitř této se nachází krystalická hmota nažloutlé barvy, zaplněna na 90%, dále plastová krabička, ve které se nachází do 1/3 tuhá látka hnědé barvy, 8 skleněných trubiček, 2 ampule o objemu 1 ml, každá s názvem Atropin a kovovou tyčinku,
 - malorážková puška s optikou a prázdným zásobníkem bez čísla + tlumič, + 83 ks nábojů, puška je uložena v látkovém obalu
 - 2 ks skleněné baňky se třemi vývody o objemu 6000 ml,

- černá sportovní taška
- 1 ks skleněný chladič o délce 57 cm
- 4 ks plastové láhve o objemu 500 ml, obsahující čirou tekutinu
- fialová taška s nápisem ANHQUI plná pryžových zátek
- rozbitý skleněný válec o objemu 250 ml
- skleněná trubice s výpustním ventilem 250 ml
- 2 ks odměrných válců o objemu 1000 ml
- nádobka dělicí hruškovitá o objemu 250 ml
- 1 ks baňka tříhrdlá o objemu 6000 ml s pryžovými uzávěry
- plastová miska se zeleným víčkem oplepená černou páskou obsahující červenou sypkou hmotu
- červený plastový trychtýř
- plastová láhev od Coca Coly, skleněná trubička o délce 8 cm, plastová trubička o délce 24 cm
- plastová injekční stříkačka o objemu 20 ml s modrým pístem
- bílá tuby s modrým uzávěrem obsahující žluté papírky
- bílý kbelík s nápisem jod čistý 10 kg, uvnitř igelitový sáček obsahující kuličky nezj. hmotnosti
- šedá sportovní taška
- skleněná baňka o objemu 1000 ml
- 6 ks plastových injekčních stříkaček s modrým pístem
- 2 ks krabiček s lakmusovými papírky
- uzavíratelná plastová dóza nápisem Protein 82
- 6ks černých plastových lahví o objemu 500 ml, jedna láhev je prázdná, zbývající obsahují kuličky kovové barvy
- 1ks zavařovací sklenice omotaná černou páskou, zaplněná do ¼ červenou látkou
- 3 ks skleněné nádoby s modrým uzávěrem o objemu 2000 ml, jedna láhev je plná čirou tekutinou, jedna je zaplněná do poloviny a jedna je zaplněná do 2/3
- černá taška s bílými pruhy
- 10 ks skleněných chladičů různých velikostí a tvarů
- skleněná baňka o objemu 1000 ml
- skleněná baňka dvouhrbá o objemu 250 ml
- dělicí nálevka hruškovitá o objemu 250 ml
- dělicí nálevka hruškovitá o objemu 500 ml
- skleněný trychtýř s průhledným sítem
- 12 ks laboratorního skla
- černý batoh zn. REEBOK se žlutými doplňky
- plastová dóza, průhledná
- SIM karta č. 894202039961466999
- rušička TG - 2000 122D, S/N: TG2011020028
- skleněná trubička s gumovou zátkou o délce 2,5 cm
- skleněná lékovka průhledná s gumovou zátkou o délce 4 cm
- 6 ks skleněných trubiček o různých délkách
- sešit A6 zelené barvy se dvěma utrženými listy

- mobilní telefon zn. Nokia IMEI: 356961013604205 černostříbrné barvy se SIM kartou Vodafone č. 8942031011272143848W1.3
- mobilní telefon zn. Nokia IMEI:356064033754009 černé barvy se SIM kartou T-Mobile č. 8942001107018612355@LB
- finanční hotovost ve výši 99.300,- Kč,
- finanční hotovost ve výši 420,- EURO.
- 10 ks nábojů r. 45 ACP, 10 ks nábojů r. 38 Sp, 1 ks vystřeleného náboje r. 9 mm Makarov, 83 ks nábojů r. 22 Win. HP, 80 ks nábojů r. 7,62x39, 40 ks nábojů r. 7,62x39 ozn. BXN, 100 ks nábojů r. 22 Win Mag., 226 ks nábojů r. 9 mm Makarov, 100 ks nábojů r. 22 LR American Eagle, 351 ks nábojů r. 9 mm Luger, 474 ks nábojů r. 22 LR zn. S&B, 41 ks nábojů r. 22 LR zn. Rem.

Naproti tomu se obžalovaný **M.K.**

podle § 226 písm. a) trestního řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby
pro skutek spočívající v tom, že

2.

prodal pervitin vyrobený způsobem popsáním pod bodem 1. výrokové části tohoto rozsudku 17.2.2012 M. D. nar. XXX, o hmotnosti 10 gramů, 13.2.2012 P. C., nar. XXX, o hmotnosti 20 gramů a v únoru 2012 K. K. prodal pervitin v blíže nezjištěném množství a 10 gramů pervitinu jí prodal dne 9.3.2012, po 10.2.2012 dodal M.K. minimálně 1 kilogram pervitinu R. J., nar. XXX,

přičemž metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 186/1997 Sb. jako psychotropní látka zařazená do seznamu II Úmluvy o psychotropních látkách a pseudoefedrin je uveden jako prekurzor v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekurzorech drog a v kategorii 1 přílohy nařízení Rady (ES) č. 111/2005;

t e d y – měl neoprávněně prodat a jinému opatřit psychotropní látku a čin spáchat ve značném rozsahu,

č í m ž m ě l s p á c h a t - zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

K bodu 1. a ke zprošťující části rozsudku (bod 2.)

Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový děj uvedený ve výrokové části – skutkové větě tohoto rozsudku. Za prokázané lze tedy považovat, že obžalovaný O.K. a M.K. vzájemně kooperovali na výrobě tzv. pervitinu v období od listopadu 2011 do 19.6.2012, přičemž obžalovaný O.K. byl tzv. vaříčem, který z léků obsahujících pseudoefedrin, jakožto prekursor k výrobě metamfetaminu, vyráběl pervitin ve svém rodinném domě v obci Kladky. Aby byl pro výrobu pervitinu zajištěn efedrin či pseudoefedrin v dostatečném množství zajišťoval obžalovaný, přičemž se jednalo nejméně o lék Cirrus, volně prodejný na území Polska a obžalovaný M.K. se pak ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 1. Nejméně ve třech případech dne 29.11.2011, 10.1.2012 a 28.1.2012 dohodl s neustanoveným polským dodavatelem na dodání 200 kusů, 740 kusů a 600 kusů balení léků s pseudoefedrinem, které byly následně skutečně dovezeny a obžalovaným předány spoluobžalovanému O. K. za účelem výroby pervitinu. Tímto způsobem pak O.K. vyrobil nejméně 219,98 g pervitinu obsahujícího celkem 170,93 metamfetaminu báze, který byl zajištěn při domovní prohlídce provedené dne 19.6.2013. Stejně tak obžalovaný O.K. z dodaných léčiv vyextrahoval za účelem výroby pervitinu nejméně 223,84 g efedrinu nebo pseudoefedrinu, jakožto prekursoru, který přechovával tamtéž. Na druhou stranu pak soud již nemohl považovat za spolehlivě prokázano, že by takto uvedený pervitin byl obžalovaným M. K. prodáván M. D., P. C., K. K. a R. J. v období února až března 2012 tak, jak bylo obžalovanému kladeno za vinu pod bodem 2. obžaloby, přičemž jak bude ještě odůvodněno níže, pro takto vymezený skutek byl obžalovaný M.K. obžaloby zproštěn. Uvedený skutkový děj soud zjistil především z doznání obžalovaného O. K., částečně z výpovědi obžalovaného M. K., dále z výpovědi níže uvedených svědků a především pak z protokolů o vydání věci, protokolů o provedení domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, záznamu o sledování osob ze záznamu telekomunikačního provozu, znaleckých posudků z oboru kriminalistika – chemie, daktyloskopie a z odborného vyjádření z oboru kriminalistika – chemie.

Obžalovaný O.K. k bodu 1. výrokové části rozsudku doznal, že co bylo zajištěno při domovní prohlídce (tedy pervitin a efedrin či pseudoefedrin), to skutečně vyrobil, přičemž efedrin bral z léku Cirrus a osobně jej extrahoval. Jde o léčivo prodávané v Polsku, které dovážel obžalovaný K.. Toto však udělal pouze jednou, bylo toho kolem 600 až 700 balení asi po 14 tabletách. Šlo pouze o jeden výrobní cyklus. Toto léčivo obdržel obžalovaný K. údajně od spoluobžalovaného K. asi jeden až dva týdny před realizovanou domovní prohlídkou. Odkud však Cirrus získával, neví. Obžalovaný K. byl před 10 lety za totéž ve výkonu trestu. Šlo rovněž o vaření pervitinu a aktuálně se mu naskytla tato možnost a využil ji. Pokud jde o vyrobený pervitin, měl v úmyslu polovinu odevzdat K. a polovinu si nechat. Nalezených cca 216 gramů pervitinu měl tedy odevzdat spoluobžalovanému K., ze zbytku na co byl nachystaný efedrin, měl obžalovaný K. zazásobit sám sebe na delší dobu. Není mu známo, že by obžalovaný K. už někomu prodal vyrobený pervitin. Obžalovaný popírá, že by ve smyslu podané obžaloby vyrobili nejméně 2.149 g pervitinu. Nákup Cirrusu financoval obžalovaný K. a obžalovaný K. doznává, že věci u něj nalezené při domovní prohlídce sloužily k výrobě pervitinu. Oba obžalovaní byli v minulosti společně ve výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaný K. věděl, za co obžalovaný K. trest vykonává, zřejmě se zmínil obžalovanému K., že má možnost sehnat z Polska nějaká léčiva, což byl prvotní impuls k tomu, že

obžalovaný K. opakovaně pervitin začal vyrábět. Trvá na tom, že efedrin u něj nalezený, vyrobil z léku Cirrus. Náklady na výrobu pervitinu mohly činit cca 60.000 – 100.000,- Kč. V předmětném období pervitin obžalovaný K. užíval, a to každý den necelého půl gramu.

Dále v návaznosti na výpověď spoluobžalovaného K. obžalovaný K. potvrdil, že od roku 2002 trpí žloutenkou typu C, která byla odhalena v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. K.e o pomoc žádal, neví, zda mu dodával nějaký seznam léčiv, která by potřeboval pro tuto nemoc, každopádně několikrát od K.e nějaké léky na žloutenku dostal, ale neví, kde je K. bral. Krom toho možná obdržel nějaké vitamíny, rozhodně však nikoliv léky na podporu erektce. Není mu nic známo ani o osobě P., který měl být dodavatelem obžalovaného K. z Polska. Dále obžalovaný K. rezolutně popírá, že by požadoval po spoluobžalovaném K. částku 50.000,- Kč na hrazení nákladů jeho obhajoby ani nic podobného nenechal vzkazovat po svém obhájci. Není schopen ani specifikovat, ve kterém období od spoluobžalovaného léky na žloutenku dostával.

Obžalovaný T. K. rezolutně popírá, že by se dopustil jednání popsaného v tomto bodě výrokové části rozsudku. Byl příležitostným uživatelem pervitinu, kouřil ho a proto u něj mohly být při domovních prohlídkách nalezeny nějaké věci, které s pervitinem přišly do kontaktu. Dle jeho tvrzení důkazy nenasvědčují tomu, co tvrdí obžaloba, že se měl kontaktovat s nějakým Polákem P. a od něj následně nakupovat léky a tyto někomu předávat za účelem výroby pervitinu. Stejně tak výsledky svědků D., C. a K. a J., nasvědčují tomu, že k nějakému prodeji pervitinu vůbec nedošlo. Žádné léky tedy nedovážel a žádný pervitin od obžalovaného K. nedostal. Nebyli spolu ani domluveni na nějaké výrobě pervitinu a nespolečně pracovali, přičemž obžalovaný nechápe, proč obžalovaný K. uvádí opak.

Pervitin si obžalovaný K. pouze příležitostně pro sebe kupoval ve Frýdku – Místku, nikoliv však od K.. Ví o něm, že byl ve výkonu trestu a že byl odsouzen za výrobu pervitinu. Nicméně k žádné dohodě, že se pervitin bude vyrábět, nedošlo. Stejně tak žádný pervitin nikomu neprodal. Je pravdou, že svědky D., C. a K. a J. zná, hovořili spolu i telefonicky, nikoliv však na téma odběru a placení drog. Obžalovaný byl konfrontován se záznamem telekomunikačního provozu s těmito svědky zejména ze dne 6.2., 16.2., 17.2. a 9.3.2012, kdy uvedl, že tyto rozhovory se rozhodně netýkaly drog, v případě svědkyně K. se jednalo o výměnu eur, popřípadě si na obsah a téma těchto telefonátů s uvedenými svědky vůbec nepamatuje. Obecně obžalovaný do Polska jezdil, setkával se tam s různými osobami, realizoval tam nábor pracovních sil, taky tam nakupoval nejrůznější věci na vybavení svého domu, byl plně pracovně vytížen ve společnosti Elektro K., kterou provozoval se svým otcem.

K usvědčující výpovědi spoluobžalovaného O. K. obžalovaný M.K. uvádí, že tato je vymyšlená. V první polovině června 2012 žádný Cirrus K. nedodal, což nevyplývá ani z dostatečně opatřených záznamů telekomunikačního provozu. Problém vidí obžalovaný K. v tom, že odmítl hradit náklady obhajoby K., jež požadoval 50.000,- Kč pro svého advokáta a tento požadavek výslovně sdělil obžalovanému K. jednak, když jej K. navštívil dvakrát ve vazbě, jednak toto sdělil obhájce dr. Štípek u něj v advokátní kanceláři, kam jel obžalovaný K. i se svým otcem. V důsledku takového požadavku obžalovaného K. měl dokonce v úmyslu prodat svůj dům. Obžalovaný poukazuje, že v zachycených zájmových celkem 145 hovorech a SMS zprávách nezaznělo nic o dodávce léčiv obžalovanému K.. V průběhu roku 2011 trpěl obžalovaný K. žloutenkou typu C, nechtěl absolvovat žádná řádná vyšetření na

území České republiky, neboť by se odhalilo, že je narkoman, žádal tedy K. o pomoc, neboť tento měl známé ve Fakultní nemocnici Ostrava. Obžalovaný K. poté oslovil svědka J. a ten mu dal kontakt na jistého P., Poláka, s nímž se obžalovaný K. setkal ve Varšavě. Onen P. byl schopen sehnat i jiné léky, přičemž pokud se v telefonátech hovoří o „S“, nejedná se dle dedukcí obžaloby o Sudafed, který je v balení po 12 kusech, ne po 10 kusech, a pokud se hovoří o „tom na C“, šlo o žloutenku typu C, nikoliv léčivo Cirrus. Kromě léčiv na žloutenku bral od onoho P. pro K. i léky na podporu erekce a vitamíny, o nichž byla řeč, pokud se dojednávalo nějaké větší množství. K telefonátům se svědkyně K. K. dále zmínil obžalovaný K., že řeč byla o ženských tabletkách, neboť svědkyně v předmětném období pracovala v night clubu a není pravdou, že by od ní kupoval euro za kurz 30,- Kč za 1 euro. Pokud je v telefonátech používána pouze zkratkovitost spočívající v uvádění prvních písmen, neví údajně obžalovaný K., proč to mluvčí P. nevyslovil celé. Obžalovaný K. dodal seznam léčiv a K. mu je sháněl v Polsku, neboť obžalovaný K. si sám nastudoval léčbu na internetu. Není mu známo, odkud P. léky v Polsku bral, proto se celou věc snažil tajit a ve své výpovědi u prvního hlavního líčení tuto skutečnost neuvedl, navíc tak činil neboť dokázal pochopit pocity K., který nechtěl původně ventilovat svou narkomanií.

Svědék **A. S.** zná obžalovaného K., neboť bratr svědka Š. S. mu pomáhal s rekonstrukcí domu v obci Kladky. Svědek pak z důvodů zdravotních problémů jeho manželky potřeboval přenechat restauraci a penzion v Konici, přičemž obžalovaný K. byl zájemce. Za předání restaurace zaplatil obžalovaný K. 315 nebo 320.000,- Kč a formálně se restaurace převáděla na přítelkyni obžalovaného K. D. P. (tato svědkyně opakovaně využila svého oprávnění z důvodu blízkého vztahu k obžalovanému K. a ve věci nevypovídala). Čím se obžalovaný K. živil, svědkovi není známo, ale vzhledem k jeho mohutné postavě se domníval, že dělá vymahače. K obžalovanému M. K. se blíže vyjádřit nemohl, nicméně nějakého M. vídával v přítomnosti O. K.. Společně je viděl asi 4x nebo 5x, a to v Kladkách a potom v Konici. Dále se svědek vyjádřil k telefonním číslům na obžalovaného K. a k vozidlům, která užíval on i onen M.. Také svědek Š. S. potvrdil, že instaloval internet obžalovanému K. v domě v obci Kladky. Pomáhal též na rekonstrukci části domu. Toto probíhalo v průběhu roku 2010 až 2011 a posléze svědek přebíral de facto celou stavbu obžalovaného. Nicméně mu za tyto práce nijak neplatil, občas svědka pozval na pivo, půjčoval mu vozidlo BMW X5 anebo čtyřkolky. Posléze se s obžalovaným K.m rozešli, na čemž výrazný podíl spoluobžalovaný M.K., který měl výhrady k tomu, že rekonstrukce domu obžalovaného K. je příliš drahá. Dále je svědkovi známo, že přítelkyně obžalovaného K. (D. P. – pozn. soudu) převzala provozovnu restaurace v Konici od A.S.. Ani svědek A. S. ani Š. S. nejsou uživateli drog a nemají jakékoliv informace o tom, že by obžalovaní s nimi nakládali. Stejně skutečnosti byly ověřeny i výpovědi svědkyně **L. S.**, která se navíc střetla i s osočením ze strany obžalovaného M. K.e, že má v restauraci manko kolem 250.000,- Kč, přičemž svědkyně původně zaopatřovala provoz restaurace. Provozovna byla v pořádku, vydělávala, nicméně po problémech s K. tvrzením o tom, že bere dokonce hodně peněz se s novou provozovatelkou D. P. rozešla. O tom, že by kdokoliv z obžalovaných měl mít cokoli společného s drogami, svědkyni nic známo není.

Svědkyně **M. G.** se vyjádřila jako přítelkyně obžalovaného M. K.. Ten má elektrofirmu společně se svým otcem. Měl ve vlastnictví byt ve Frýdku – Místku, který prodal a koupil se dům v obci Lučina, a to na hypotéku. Tuto si bral ve výši 2,5 milionů Kč a

měsíčně je spláceno 20.000,- Kč. Svědkyně nezná přesně výši výdělku obžalovaného K.e ve firmě, nicméně platila se hypotéka a ještě zůstalo na provoz domácnosti. Prostřednictvím svého přítele se seznámila i se spoluobžalovaným O. K. a jeho partnerkou D. D.. Čím se tento živil, neví. Svého přítele M. K. vozívala autem do restaurace v Konici, kde dělali vyúčtování. Svědkyni není nic známo o tom, že by někdo z obžalovaných bral nějaké drogy. Pokud měla být nalezena při domovní prohlídce v domě v obci Lučina nějaká bílá látka a další předměty údajně související s pervitinem, o tomto jí není nic známo. Stejně tak byla provedena domovní prohlídka v domě v obci Těrlicko, kam se v dubnu 2012 svědkyně s M. K. přestěhovala a majitelem bytu je O.K.. Pokud zde byla nalezena opět plastová dóza s látkou bílé barvy, o tom svědkyně nic neví a sama není uživatelkou drog. V době konání domovní prohlídky již byt v Těrlicku vyklidili a klíče předali panu K. a rozhodně by svědkyně za sebou nezanechala nepořádek a všimla by si, že tam zůstává nějaká dóza s bílou látkou. Svědkyně potvrzuje, že s M. K. jezdívali do Polska, avšak pouze za standardními nákupy a dále pan K. si zde na vozidle nechával dělat plynový pohon.

Svědék **I. R.** se zná s obžalovaným K. 4 – 5 let a seznámil se přes R. J. za účelem stavebních zakázek, neboť obžalovaný K. podniká v elektrofirmě a ví, že bydlí v obci Lučina. Svědkovi není nic známo o tom, že by K. jezdíval do Polska, obžalovaného K. nezná vůbec. V minulosti se dozvěděl, že pan K. možná užíval nějaké drogy, a to asi před 10 lety. Sám svědek R. byl v Polsku v průběhu roku 2012 za normálními nákupy, v roce 2011 si nevzpomíná. Někaké peníze obžalovanému K. nikdy nepůjčoval a rovněž ani K. jemu. SMS zprávu, která proběhla mezi ním a obžalovaným K.em 23.5.2012 (č.l. 293 – 294) svědek vysvětlit neumí.

Svědék **R. P.**, jehož podíl na telekomunikačním provozu byl rovněž zaznamenán, jak ještě bude uvedeno níže, využil svého práva a ve věci nevypovídal.

Svědék **F. Č.** zná obžalovaného K. asi čtyři roky, kdy obžalovaný bydlel v obci Kladky a měl tam někde poblíž i nějakou hospodu. Že by snad vyráběl nebo užíval nějaké drogy, svědkovi není známo. Obžalovaného M. K.e vůbec nezná. Dále se svědek vyjádřil pouze k telefonickým kontaktům na obžalovaného K. a k jeho motorovému vozidlu.

Svědék **Z. K.** - otec obžalovaného M. K.e v přípravném řízení nevypovídal a dostavil se z podnětu obhajoby samotné k hlavnímu líčení dne 30.8.2013, kdy obžalovaný M.K. uplatnil svou obhajobu vůči obžalovanému O. K. ohledně požadavku 50.000,- Kč. Toto svědek Z. K. potvrzuje, kdy údajně obžalovaný K. po propuštění z vazby cestoval se svědkem 2x do vazby za obžalovaným K. na návštěvu a obžalovaný M.K. byl vždy zdrcen, že K. požaduje 50.000,- Kč pro svého obhájce. Obžalovaný K. údajně musel kvůli tomu prodávat dům. V dubnu nebo květnu 2013 svědek vzal svého syna i k obhájci obžalovaného K. JUDr.Štípkovi, který se vyjádřil, že K. chce 50.000,- Kč a více, jinak to bude mít pro obžalovaného K. těžké následky. U tohoto v jednom případě přímo svědek seděl. Jinak svědkovi není známo nic, co by měli obžalovaný K. či K. mít společného s pervitinem. Svědek dále potvrzuje, že obžalovaný K. do Polska jezdil, ale tomuto se nevěnoval, K. má údajně žloutenku typu C. Svědek byl konfrontován s telefonátem, resp. SMS, kdy nadával obžalovanému K. do feťáků a nadával na jeho kamarády, což ovšem svědek vysvětluje tím, že se obžalovaný K. nezdál své matce, tedy manželce svědka a když zjistil, že obžalovaný např.

nebyl přes noc doma, takto formuloval např. své SMS zprávy. Dále je svědkovi známo, že obžalovaný K. půjčoval svědku J. finanční hotovost řádově ve statisících Kč.

Svědék **J. B.** se vyjádřil pouze k osobě obžalovaného M. K., kterého zná již delší dobu, nicméně ke starším událostem se vzhledem ke svému paměťovému handicapu neumí vyjádřit, není mu známo, co obžalovaný K. dělá a je překvapen, že by se měl dopouštět nějaké trestné činnosti. Svědek osobně nikdy žádné drogy neužíval a obžalovaného O. K. vůbec nezná.

Svědék **P. K.** zná obžalovaného O. K. asi deset let, nicméně v posledních dvou letech ho viděl jednou nebo dvakrát. Ví, že jezdí vozidlem BMW X5 černé barvy a živil se provozováním restaurací v Havířově a v místě jeho posledního bydliště. Svědek nikdy žádné drogy neužíval. Pakliže byl dne 1.4.2012 kontrolován dopravní policií a byl zjištěn vliv amfetaminu, odůvodňuje to svědek vykouřením cigarety marihuany před jízdou. Jiné drogy neužívá. Obžalovaného M. K. nezná.

Svědék **P. Ch.** zná O. K. asi deset let, nezná však žádné podrobnosti z jeho osobního života. V minulosti mu obžalovaný několikrát půjčil peníze, konkrétně proto, že svědek byl na vazbě pro podezření z daňových úniků a potřeboval peníze kvůli problémům se svojí firmou. Svědek není uživatelem drog, i když v minulosti vyzkoušel marihuanu a pervitin. Neví nic o tom, že by O.K. nějaké drogy užíval. V případě obžalovaného K. svědek připouští, že ho možná viděl, ale nezná jej podle jména.

Svědék **P. K.** zná obžalovaného M. K.e asi dva roky, když pracoval na topném systému obžalovaného v obci Lučina. Ten stál cca 70.000,- Kč. Svědek ví, že obžalovaný měl firmu Elektro K.. Zná jeho partnerku i známého jménem O.. Jméno celé nezná, ale dle popisu vizáže a dle nemovitosti, kterou měl tento O. mít, je zjevné, že svědek vypovídá o obžalovaném O. K.. Svědek rezolutně popírá, že by byl konzumentem nějakých drog a neví nic o tom, že by obžalovaní něco s drogami společného měli.

Svědék **D. Š.** zná obžalovaného M. K.e asi dva až roky, coby podnikatele v oboru elektro. Půjčoval mu i nějaké peníze a prodával mu vozidlo. Obžalovaný vždy peníze vrátil. Obžalovaného O. K. viděl pouze dvakrát, čím se však živil, svědek neví. O kontaktu obžalovaných s drogami svědkovi není nic známo, a to poté, co byl obžalovaný K. propuštěn z vazby, vstoupil do firmy svědka. Svědek s obžalovaným K. v Polsku nikdy nebyl. Osobně žádné drogy nebere, i když v minulosti nějaké zkoušel.

Dále je možno konstatovat, že se v rámci mezinárodní právní pomoci realizovaly v přípravném řízení výsledky svědků G. P. (č.l. 1218 – 1220) a P. W. (č.l. 1256 – 1258), přičemž uvedené svědecké výpovědi byly realizovány za účelem ztotožnění volajícího jménem P., s nímž měl komunikovat obžalovaný M.K. do Polska. Tyto svědecké výpovědi však nepřinesly žádný relevantní poznatek vztahující se k projednávané trestné činnosti.

Další okruh svědeckých výpovědí tvoří svědci M. D., P. C., K.K. a R. J., přičemž se mělo jednat ve smyslu bodu 2. obžaloby o odběratele pervitinu od obžalovaného M. K..

Svědék **M. D.** zná obžalovaného O. K. osm až deset let a seznámil se s ním přes jeho přítelkyni D.. Obžalovaný mu dlužil nějakou finanční hotovost, přičemž svědek poskytl půjčku ve výši asi 800.000,- Kč otci obžalovaného k zakoupení rodinného domu v Kladkách. Tato půjčka je v současné době již splacená. O užívání či výrobě drog obžalovaným O.m K.m svědek nic neví. Obžalovaného M. K.e svědek zná od doby, kdy koupil dům v obci Lučina v roce 2011-2012 a je mu známo, že obžalovaný má elektro firmu K. elektro. Že by tento obžalovaný užíval nebo obchodoval s pervitinem, neví. V posledních dvou letech byl svědek vícekrát v Polsku, rovněž i s obžalovaným K., avšak výlučně za účelem vyřízení instalace plynu do vozidla obžalovaného. Dále svědek potvrdil, že nosí přezdívku Baňok (tato se vyskytuje v záznamech telekomunikačního provozu). Svědek byl dále konfrontován s obsahem hovoru ze dne 29.3.2012 v 17.11 hod. (přepis hovoru na č.l. 288), kdy se oba domlouvají, aby obžalovaný K. mohl přijet do Polska a udělat výměnu těch kokotů. V tomto případě se dle tvrzení obžalovaného i podle vyjádření svědka mělo jednat o zapracování plynu do vozidla obžalovaného K. a mělo se jednat o dva plynové filtry, které se měly měnit právě v Polsku. Tuto záležitost svědek pro obžalovaného vyřizoval, nic jiného v Polsku neobstarával. Konkrétně svědek M. D. nikdy v životě drogy neužíval. Pokud svědek 6.2.2012 požadoval po obžalovaném něčeho deset, že to hned zaplatí, neví, o co se jednalo, možná o víno (č.l. 276). Dále byl projednáván rozhovor ze dne 17.2.2012 v 10:50 hod. a 15:11 hod. vedený mezi obžalovaným M. K. a M. G., přičemž obžalovaný svědkyni sděluje, že „Baňok deset“, avšak svědkyně G. neví, kde má obžalovaný velké sáčky. Dále je před uskutečněním hovoru slyšet, jak instruuje obžalovaný K. nějakou ženu, která má „dát 2x5, 10 se nevleze“ (č.l. 281 – 282). O tomto se svědek vůbec vyjádřit nedokáže.

Svědék **P. C.** zná obžalovaného M. K. tři až čtyři roky a občas jej vozil domů taxíkem. Obžalovaného K. podle jména nezná. Svědek byl konfrontován s rozhovorem ze dne 13.2.2012 v 9:30 hod. (č.l. 279), na kterém obžaloba buduje skutkový závěr, že odebral 20 g pervitinu od obžalovaného K.. V tomto hovoru se objevuje dotaz obžalovaného, kolik toho svědek potřebuje a ten odpovídá, že dvacet tak, jako normálně. V tomto případě má svědek za to, že buď obžalovaný K. nebo svědek naopak od obžalovaného chtěl půjčit peníze, přesně si to již nepamatuje. Rozhodně nešlo o drogy, neboť svědek v životě žádné nevyzkoušel. Ačkoliv je telefonní číslo psáno oficiálně na D. M., jde o spolupracovníka svědka a s obžalovaným K. se určitě neznají. V případě zmíněného telefonátu šlo o půjčku pro dva kolegy svědka, na kterou má napsané i směnky. Jde o kolegy taxikáře, kteří měli potřebu opravy na autech. Sám svědek podniká právě v oboru taxislužby. Svědek zároveň předložil tři originály směnky ze dne 27.12.2011 na 23.000,- Kč, ze dne 12.1.2012 na 20.000,- Kč a ze dne 12.4.2012 na 9.000,- Kč, na základě kterých svědkovi osoby jménem P. Z. a R. L. dluží uvedené částky. Žádné bližší podrobnosti však svědek neuměl uvést a eventuální numerické nesrovnalosti vysvětlit, není jisté, zda se vůbec předložené směnky týkají předmětného hovoru. Každopádně v hovoru s obžalovaným K. šlo výlučně o peníze.

Svědkyně **K.K.** zná z obžalovaných pouze M. K., a to pouze trochu. Byla u něj asi 5x, většinou ve Frýdku-Místku měnit eura za Kč. Setkávala se s ním výlučně při výměně peněz. V minulosti vyzkoušela různé drogy, marihuanu, extázi, kokain i pervitin. V jejím případě obžaloba staví při svém tvrzení o tom, že jí byl prodán pervitin v blíže nezjištěném množství a posléze 10 gramů dne 9.3.2012 na hovoru ze dne 16.2.2012 v 16:42 hod. (č.l. 280). V tomto případě sděluje svědkyně obžalovaného, že to dobré není, že za prvé po ní chce víc a za druhé

toho není tolik, kolik má být. K. svědkyni vyzývá, aby dorazili k němu domů, že u něj doma to zváží a jak to bude špatně, dají tam penaltičku za nesmysl, že to udělal K. osobně a že zase řeší tyto záležitosti po telefonu. Dále obžalovaný K. na jiného muže nadává, že je idiot a že ho nezná. K tomuto svědkyně K. uvádí, že jde o hovor ohledně výměny peněz, i když se hovoří o „zvážení doma u obžalovaného K.“, šlo o to, že místo obžalovaného na svědkyni na parkovišti čekal jiný muž. Chtěla proměnit 1.000 euro, ale onen muž jí nabídl kurz, se kterým nesouhlasila. Prostě šlo o to, že oproti jejím eurům jí bylo nabídnuto málo korun českých. Dle jejího tvrzení jí obžalovaný K. dával kurz 30,- Kč za euro. Že to chce obžalovaný K. u něj doma zvážit, pochopila, že si to promyslí. Další stěžejní komunikace zachycená obžalobou mezi obžalovaným K. a svědkyní K. se odehrává 9.3.2012 v 15:53 hod., kdy se obžalovaný ptá svědkyně v anglickém jazyce kolik, a ta odpovídá, že jako minule. K. se ujišťuje, jestli pět, avšak svědkyně jej opravuje, až obžalovaný pochopí a uvádí, že deset (přepis na č.l. 286). Dle svědkyně se tato schůzka opětovně týkala výměny eur za české peníze. O nějakých drogách nemá tušení. Pokud byly číslovky vyslovovány v angličtině, jednalo se údajně o obvyklou praxi mezi ní a obžalovaným K.. Svědkyně přiznává, že s drogami experimentovala v období cca před osmi lety, když někdo přijde a nabídne jí, neodmítne ani v současné době. Od obžalovaného K. však nikdy žádnou drogu neměla a neměla ani tušení, že by s tím mohl mít obžalovaný něco společného.

Svědék **R. J.** zná obžalovaného K. asi čtyři až pět let a O. K. viděl asi 2x až 3x, zná ho pod přezdívkou Avie. S M. K. společně rekonstruovali i půdní vestavbu ve Frýdku – Místku a následně tento byt chtěli prodat. Svědek pracoval v realitách a obžalovaný K. prováděl elektrotechnické práce. Svědek není uživatelem nějakých drog, pouze v minulosti si zkusil zakouřit marihuanu. V případě tohoto svědka obžaloba dovozuje, že obžalovaný M.K. dodal svědkovi 1kg pervitinu v období po 10.2.2012, kdy se v 14:04 hod. uskutečnil rozhovor mezi oběma (č.l. 278). V tomto rozhovoru se mimo jiné svědek J. obžalovaného ptá, jestli to bude v pondělí a obžalovaný odpovídá, že mu v neděli zavolá a doveze mu celé kilo. J. se dotazuje na zbytek, přičemž K. říká, že potom udělají těch šestnáct. Toto dle svědka znamená půjčku od obžalovaného K. v rozsahu 100.000,- Kč a zbytek je 16.000,- Kč. Je možné, že tehdy naopak svědek půjčoval obžalovanému 116.000,- Kč, přesně si to již nepamatuje. Svědkovi je známo, že obžalovaný K. jezdil do Polska nakupovat např. nábytek a nechal si zde i montovat plyn do auta.

Svědék J. dále teprve u hlavního líčení dne 30. 8. 2013 uvádí, že dal obžalovanému K. kontakt na Poláka jménem P.. Tento kontakt získal svědek od jisté Polsky, s níž se svědek potkal na tenise a údajně onen P. umí sehnat léky, mimo jiné i na rakovinu a jiné závažné nemoci. Svědek však tuto osobu vůbec nezná, nevolal si s ním, ani se s ním osobně nesetkal, pouze tento kontakt předal obžalovanému K.. Ten se mu svěřil v září nebo říjnu 2012, že obžalovaný K. má žloutenku typ C a o nic dalšího se už svědek dál nestaral. Někdo z rodiny onoho P. měl údajně pracovat ve výzkumném ústavu a odtud pramenily P. možnosti. Svědek důrazně setrval na tom, že pervitin nikdy nezneužíval, nikdy se drogami nezabýval a ani nic podobného neví o obžalovaných. Pokus s obžalovaným K. uzavíral jakékoliv půjčky, jednalo se o ústní dohody.

Další podstatný objem důkazního materiálu tvoří důkazy listinné. Po svém zadržení vydal obžalovaný O.K. finanční hotovost 99.300,- Kč a 420 euro, přičemž k nabytí těchto prostředků se odmítl vyjádřit. Dále vydal mimo jiné plastovou dózu s obsahem 234,7 g

pervitinu, přičemž k tomuto materiálu uvedl, že jde o jeho věc, kterou dobrovolně vydává a blíže se vyjadřovat nechce. Dále tento obžalovaný vydal osobní motorové vozidlo BMW X5 osazené registrační značkou 4M0 1068.

Dne 9.6.2012 byly v objektech bydlení i v jiných prostorách provedeny domovní prohlídky u obou obžalovaných. V případě obžalovaného O. K. a rodinného domu nacházejícího se v obci Kladky bylo zajištěno značné množství nejrůznějšího plastového nádobí, laboratorního vybavení, chemikálií, zavazadel, přičemž tyto věci jsou z valné části zastoupeny ve výrokové části tohoto rozsudku v pasáži o trestu propadnutí věci. V případě domovní prohlídky u obžalovaného O. K. na adrese Kladky 32 je možno ještě zmínit vybudování speciální úkrytové místnosti, v níž dle svého vlastního doznání obžalovaný pervitin vyráběl. V rámci domovní prohlídky provedené na adrese Těrlicko 183, kdy jde o bytovou jednotku pronajatou O. K., kterou aktuálně měl užívat obžalovaný M.K., byla nalezena plastová dóza obsahující zbytky látky bílé barvy s dvěma plastovými lžičkami, přičemž tento materiál byl podroben dalšímu odbornému zkoumání. Provedením prohlídky osobních vozidel obžalovaných nebyly zajištěny žádné ve věci upotřebitelné důkazy. V případě vozidla BMW X5 obžalovaného O. K. byly však zjištěny nesrovnalosti ve VIN kódu vozidla, přičemž toto vozidlo bylo ustanoveno dle materiálu na č.l. 935-983 jako odcizené poškozenému J. H. konkrétně dne 22.7.2011 na parkovišti u Aquaparku Tatralandia na Slovensku. Na území Slovenské republiky pak bylo trestní stíhání ve věci krádeže tohoto motorového vozidla přerušeno, jelikož nebyly zjištěny skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání proti konkrétně osobě. Pokud obžalovaný O.K. příslušné vozidlo vydal, bylo zjištěno, že jím užívaná registrační značky 4M0 1068 byla původně přidělena na zcela jiné vozidlo BMW X5, které vlastní jeho otec a které je v současné době nepojízdné, přičemž vozidlo, které fakticky obžalovaný O.K. na těchto značkách užíval, bylo odcizeno na Slovensku. Pokud byl obžalovaný O.K. vyzván k podání vysvětlení, uvedl, že vozidlo dostal od poškozeného J. H. do zástavy za 100.000,- Kč a od té doby se spolu neviděli. Jelikož jej obžalovaný nemohl sehnat, demontoval původní registrační značky a osadil je značkami otceva vozu. Odmítá, že by měl cokoliv společného s odcizením vozidla.

Dne 6.2. 2012 bylo provedeno sledování osob, kdy byl pozorován příjezd vozidla Nissan Infinity, reg.zn. 1T1 3337 k domu – bydlišti obžalovaného O. K. na adrese Kladky 32. Z tohoto vozidla v 18:06 vystoupily dvě osoby, neustanovená žena a obžalovaný M.K., přičemž následně oba vstoupili do domu obžalovaného.

Poměrně objemnou masu důkazního materiálu představují záznamy telekomunikačního provozu, přičemž tyto jsou obsaženy jako příloha č. 3 a 4 svazku 8 spisového materiálu a jejich přepisy se nacházejí zejména na č.l. 272 – 297, 302 – 303, 327 - 368 spisu. Z těchto záznamů telekomunikačního provozu je pak možno zmínit zejména ty, z nichž obžaloba preparuje případy, v nichž se měl obžalovaný M.K. podílet na dodávkách léčiv obsahujících pseudoefedrin, neboť již výše byly zmíněny rozhovory, týkající se bodu 2. výrokové části obžaloby, tedy hovory týkající se M.a D., P. C., K. K. a R. J., kterým měl obžalovaný M.K. dodávat vyrobený pervitin. Obsah telekomunikačního provozu bude hodnocen ještě níže, neboť oproti podané obžalobě soud uznal obžalovaného M. K.e vinným dodávkami léků s pseudoefedrinem pro účely výroby pervitinu v poměrně užším rozsahu. Každopádně v této fázi odůvodnění lze zmínit původní znění obžaloby, která vychází z toho,

že oba obžalovaní prodávali pervitin v olomouckém a moravskoslezském kraji za částku minimálně 750,- Kč za jeden gram, přičemž ze zajištěných léčiv mohli vyrobit nejméně 2.148,77 g metamfetaminu a jeho prodejem mohli získat částku 1.611.577,50 Kč. Prekurzor pro výrobu pervitinu měl pak opatřovat právě obžalovaný M.K. po dohodě s polským dodavatelem P., přičemž měl dohodnout nebo opatřit tato léčiva celkem v pěti případech. Dne 29.11.2011 to mělo být 200 kusů balení léků (dle obžaloby s výtěžností nejméně 84,8 g pervitinu), dne 10.1.2012 domluva na dodání 740 kusů balení léků (s výtěžností nejméně 313,7 g pervitinu), dne 28.1.2012 domluva na dodání 600 kusů balení léků (s výtěžností nejméně 253,4 g pervitinu), dne 21.2.2012 měl získat 2.000 kusů balení léků (s výtěžností 848 g pervitinu) a dne 14.5.2012 měl zajistit 200 kusů balení léků (s výtěžností nejméně 84,8 g pervitinu). Podklady vyplývající z telekomunikačního provozu k těmto případům dodání a obstarání léku s pseudoefedrinem se nacházejí ve svých prepisech zejména na č.l. 335 – 338, 360, 352 – 355, 364, 272, 282 a 292 spisu.

Znalecký posudek z oboru kriminalistika – chemie na č.l. 578 – 593 analyzuje veškeré věci, nádoby, laboratorní náčiní apod. a zabývá se zejména u věcí nalezených u obžalovaného O. K. otázkou, zda, v jakém množství a v jaké koncentraci obsahují pervitin či prekurzor, pseudoefedrin nebo efedrin. V tomto směru bylo zcela jednoznačně analyzováno zajištění 223,84 g efedrinu nebo pseudoefedrinu, který až do dne 19.6.2012 obžalovaný K. přechovával v místě svého bydliště Kladky 32. Pokud jde o zajištěný metamfetamin či tzv. pervitin, tento byl zajištěn v plastové dóze jako stopa č. 88 v rozsahu 211,31 g a koncentraci 78 %, což obsahuje 164,82 g, dále ve skleněné lékovce jako stopa č. 82 v rozsahu 2,21 g v koncentraci 80%, tj. množství metamfetaminu báze 1,77 g, dále ve dvou skleněných lékovkách jako stopa č. 86 v rozsahu 1,44 a 0,84 g o koncentraci 73%, tedy množství metamfetaminu báze 1,66 g a dále v plastové krabičce jako stopa č. 83 v rozsahu 418 g o koncentraci 64%, tj. 2,68 g metamfetaminu báze. V celkovém souhrnu se tedy jedná o 219,98 g obsahujícího celkem 170,93 g metamfetaminu báze. V tomto ohledu tedy byla nepatrně změněna skutková věta oproti podané obžalobě. V ostatních případech byl zajištěn metamfetamin pouze ve stopovém množství, např. na laboratorním skle, tyčinkách apod. Nejedná se tedy o přechovávání a výrobu pervitinu tak, aby tyto mohly být zakomponovány do výrokové části – skutkové věty rozsudku. Pakliže dle znaleckého posudku z oboru kriminalistika – daktyloskopie byly zkoumány některé nádoby, digitální váhy a další věci, nebyly buď zjištěny žádné viditelné daktyloskopické stopy, anebo tyto byly vyhodnoceny jako neupotřebitelné. Znalecký posudek z oboru kriminalistika – chemie na č.l. 683 – 691 popisuje podrobně postup výroby pervitinu tzv. českou cestou, čili pomocí elementárního jódu a elementárního fosforu v prostředí kyseliny fosforečné. Potřebný prekurzor efedrin /pseudoefedrin je získáván z lékových přípravků s obsahem této substance. Znalecký posudek dále kalkuluje hypotetický předpoklad hmotnosti vstupních surovin na výrobu 1.000 g metamfetaminu. Dále na základě názvu léků které ve svém telefonátu užil obžalovaný M.K., byly kvalifikovány preparáty Cirrus, Clarinaze a Claritin aktiv, z hlediska obsahu pseudoefedrinu. Vzorky zajištěné u obžalovaného O. K. pak obsahovaly pseudoefedrin, který byl izolován z farmaceutického preparátu s obsahem cetylizinu, čemuž odpovídá i preparát Cirrus polského výrobce. Z jednoho balení preparátu Cirrus, který obsahuje 6 tablet, je možno vyrobit prakticky 424 miligramů pervitinu. Z 600 kusů takovýchto balení je poté možno vyrobit 254,55 g pervitinu. Stejně tak preparáty Clarinaze a Claritin aktiv obsahují pseudoefedrin a tudíž je lze použít v izolaci výchozího prekurzoru.

Na č.l. 631- 641 a 649- 676 se nachází podklady pro identifikaci SIM karet použitých při sledovaném telekomunikačním provozu, jakož i počítačová analýza zajištěných mobilních telefonů, přičemž tyto podklady umožňují spolehlivě identifikovat jednotlivé mluvčí i telefony obžalovaných, z nichž docházelo ke komunikaci nejen mezi nimi, ale i s ostatními osobami. Na č.l. 1024-1086 se nacházejí kontraktační materiály firmy Elektro K., tj. zejména smlouvy o dílo a příslušné fakturace, kdy společnost Elektro K. figuruje jako zhotovitel, případně dodavatel, za období od roku 2010 a později, přičemž bylo dokladováno, že firmě Elektro K. bylo hrazeno na základě fakturace ve statistických částkách.

Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie na č.l. 1097-1112 byl analyzován a chemicky popsán metamfetamin, tzv. pervitin, a toto odborné vyjádření zároveň podává výčet léčiv prodejných v Polsku, z nichž je možno izolovat hydrochlorid pseudoefedrinu. V tomto případě byl podán přesný přehled též toho, kolik tablet se nachází v jednom balení toho konkrétního léku. Pozornost byla zaměřena z hlediska dalších propočtů obžaloby zejména na léčivo Cirrus, které existuje buď v šesti tabletovém nebo čtrnáctitiletovém provedení s obsahem 120 miligramů pseudoefedrinu v jedné tabletě, přičemž bylo kalkulováno při předpokládané 80 % praktické výtěžnosti, že s šesti tabletového balení je možné vypreparovat 0,576 g pseudoefedrinu a ze čtrnácti tabletového balení 1,344 g pseudoefedrinu. Přepřacování z farmaceutických preparátů izolovaného pseudoefedrinu na pervitin probíhá s celkovým výtěžkem cca 80 %. Hypotetický propočet výtěžnosti pervitinu je tedy u šestitiletového balení léčiva Cirrus 0,424 g pervitinu a u čtrnáctitiletového balení 0,990 g pervitinu. Dle zkušeností a analýz jsou zneužívány k výrobě pervitinu přípravky polské provenience, zejména Acatar, Cirrus a Sudafed.

Již na tomto místě je rovněž možno zmínit částečně trestní minulost obžalovaného O. K., který byl dne 6.9.1999 ve věci OS Frýdek- Místek 3T 146/99 odsouzen pro drogovou trestnou činnost kvalifikovanou dle § 187 odst. 1 a § 188 odst. 1 trestního zákona. Uložen mu byl nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 17 měsíců, který vykonal dne 17.10.2000. Dále z popudu obhajoby obžalovaného M. K.e byla vyžádána zpráva Vazební věznice Brno, z níž vyplývá, že obžalovaný M.K. navštívil spoluobžalovaného v průběhu jeho vazby, konkrétně 2x, a to 17.10.2012 v době od 13:42 hod. do 15:03 hod. a dne 14.11.2012 v době od 14:00 do 14:37 hod. Dále k návrhu téže obhajoby byly dodatečně opatřeny záznamy telekomunikačního provozu i jejich přepisy za období 1. 6. až 19.6.2012, konkrétně jde o hovory a SMS zprávy mezi oběma obžalovanými, z nichž nevyplývá dle tvrzení obhajoby nic takového, že by měl nejméně v jednom případě dle usvědčující výpovědi obžalovaného K. obžalovaný K. dodat léčiva s obsahem pseudoefedrinu. Z popudu obhajoby byly na osobu obžalovaného M. K.e zpracovány též znalecké posudky z oboru zdravotnictví-psychiatrie a klinická psychologie a z oboru zdravotnictví– psychiatrie. Z těchto posudků vyplývá, že obžalovaný M.K. nevykazuje odchylky od normy, tedy netrpí žádnou závažnou psychickou poruchou či chorobou. Pokud se trestného jednání dopustil, motivem by byl vysoce pravděpodobně finanční zisk. Jeho intelekt je v pásmu průměru. Nebyly u něj shledány výrazné agresivní tendence, vyšší se jeví pravděpodobnost projevu slovní než fyzické agresivity. Možnost dalšího vývoje bez pokračování protispolečenských tendencí v další ontogenezi posuzovaného nelze vyloučit. U obžalovaného nebyly prokázány poruchy kognitivních funkcí, vnímání je bez poruch, mnestické schopnosti lze hodnotit jako průměrné,

je schopen události si vštípit, uchovat a reprodukovat je. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly alterovány, dobře rozpoznal, zda jeho jednání či není nebezpečné pro společnost a byl schopen své jednání plně ovládat. Užívání alkoholu či pervitinu kouřením nemělo v předmětném období žádné závažné důsledky. V současné době metamfetamin dlouhodobě ani nárazově neužívá. V životě obžalovaného jsou patrné markery svědčící pro pozitivně společenský vývoj do budoucna. Je schopen chápat smysl trestního řízení.

Obhajoba obžalovaného O. K. nemá nejmenších námitek proti nálezu pervitinu a efedrinu u obžalovaného samotného. Není však ve smyslu podané obžaloby prokázáno, že by v takovém rozsahu a ve všech případech, které obžaloba kalkuluje, pervitin vařil. Navržena tudíž byla právní kvalifikace toliko dle § 283 odst.1, 2 trestního zákoníku. Obhajoba obžalovaného M. K.e dospívá modelem propočtu obžaloby k odlišnému výsledku než je 2.148,77 g. Vytýkáno je, že obžaloba si vybrala Cirrus jako nejvýtečnější léčivo, a to jen z toho důvodu, že zaznívá v rozhovorech obžalovaného K.e pojem „C“. Jakákoliv zmínka v telekomunikačním provozu je dle námitek obhajoby interpretována jako lék pro výrobu pervitinu. Údajně ani závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika – chemie jednoznačně neodpovídají na dotaz, zda byl pervitin jednoznačně vyroben z léku Cirrus. Úvahy obžaloby jsou ničím nepodložené, neboť se vždy kalkuluje s jedním druhem léčiva a z tohoto je dovozován celkový propočet. Obhajoba poukazuje na tvrzení obžalovaného K.e o žloutence typu C, kterou měl dle tvrzení spoluobžalovaného K. trpět a právě pro něj měl obžalovaný K. dovážet léčiva. Tato jeho obhajoba údajně nebyla vyvrácena a pokud obžalovaný K. tvrdí, že jeden až dva týdny před jeho zadržením (19.6.2012), tj. v průběhu června, měl obžalovaný K. dodat léčivo a měl být vyroben zabavený pervitin a efedrin či pseudoefedrin, není toto nikde zachyceno v telekomunikačním provozu mezi oběma obžalovanými ani v následné komunikaci. Dále obhajoba tohoto obžalovaného striktně popírá, že by měl distribuovat pervitin mezi odběratele uvedené pod bodem 2. výrokové části obžaloby. Tato si sama interpretuje, že jakékoliv číslo musí značit počet gramů, ne např. psaníčka apod. Obžaloba nepředložila potřebné důkazy, aby bylo možno v tomto případě uznat obžalovaného vinným, neboť přímý důkaz chybí a nepřímé důkazy netvoří ucelený řetězec.

* * *

Navzdory obhajobě uplatněné zejména obžalovaným M. K. soud dospěl k závěru o vině obou obžalovaných tak, jak bylo vymezeno pod bodem 1. výrokové části tohoto rozsudku, byť se tak stalo v omezenějším rozsahu, než pro jaký byli oba obžalovaní původně postaveni před soud. Důvodem velmi obecně řečeno a shrnuto, je především skutečnost, že obžaloba v tomto bodě 1. stojí na převážně hypotetických propočtech, kterým nelze nepřiznat určitou logiku, nicméně výrok o vině obžalovaného může být činěn toliko na základě důkazů provedených v hlavním líčení před soudem, z nichž především musí vyplývat nejen zda a jakého jednání se obžalovaní dopustili, ale též v jakém rozsahu, což zejména při projednávání drogové trestné činnosti má stěžejní vliv na použitou právní kvalifikaci. Obžaloba v tomto ohledu vychází z tvrzení, že po 10.2.2012 dle bodu 2. dodal M.K. 1kg pervitinu R.u J.ovi. Tudíž do tohoto data realizované dodávky léčiv obsahujících pseudoefedrin měly být použity pro výrobu onoho 1kg pro R. J.. Ve zbývajícím období měl zajistit M.K. 2.000 kusů a 200

kusů balení léku obsahujícího pseudoefedrin, což obnáší 848 g a 84, 8 g výrobitelného pervitinu dle znaleckého posudku a odborného vyjádření. Dále bylo připočítáno i původně uvažované množství 215,97 g pervitinu, který byl zajištěn u obžalovaného K.. Jde tedy o součet 1kg údajně prodaného R. J., 848g, 84,8g a 215,97g, což činí právě obžalobou prezentovaných 2.148.77g. Obžaloba zároveň na základě tohoto hypotetického propočtu uvažuje prodejní cenu 750,- Kč za 1g pervitinu, z čehož dovozuje i hypotetickou výtežnost trestné činnosti na 1.611.577,50 Kč. Na základě toho pak kvalifikuje trestnou činnost spáchanou jako ve značném či velkém rozsahu a v úmyslu získat značný prospěch. S takovouto konstrukcí se však soud nemohl jednoznačně ztotožnit a v tomto ohledu je nutno přisvědčit uplatněné obhajobě. Lze sice velmi reálně usuzovat k interpretaci obžaloby, neboť jí uvedená čísla a ceny se v hovorech objevují, avšak jde jen o telefonické domluvy či komentáře, které ještě budou zmíněny níže a pokud jakýkoliv jiný důkaz chybí, např. v podobě doznání, svědecké výpovědi či zajištěného věcného důkazu, lze těžko považovat za prokázané bez důvodných pochybností, že pervitin měl být vyroben v obžalobou uváděném množství. Naopak za zcela nepochybné soud považuje, že pervitin obžalovaný O.K. skutečně vyrobil, vyrobil ho za užití léčiv obsahujících pseudoefedrin, která obstarával obžalovaný M.K., přičemž spolehlivě prokázané byly toliko tři dodávky obžalovaného M. K., které jsou zakomponovány v bodě 1. výrokové části tohoto rozsudku. Stejně tak za spolehlivě prokázané bez důvodných pochybností lze považovat toliko množství efedrinu či pseudoefedrinu a pervitinu, která byla nalezena při domovních prohlídkách u obžalovaného O. K.. Toto je jediná spolehlivá veličina, kterou lze dovodit a analyzovat na základě konkrétního nálezu při domovní prohlídce a na základě podrobné chemické analýzy. Hypotetický propočet obžaloby o tom, z jakého množství léčiv lze vyrobit jaké množství efedrinu či pervitinu, vychází z presumpce, že to či ono množství „lze vyrobit“ (viz např. znalecký posudek na č.l. 688). Tento hypotetický závěr však neznamená automaticky a už vůbec ne z hlediska důkazů provedených u hlavního líčení, že fakticky také takovéto množství pervitinu či efedrinu nebo pseudoefedrinu bylo vyrobeno. Předpoklad obžaloby se týká léku Cirrus, jehož substance byla v pervitinu detekována, avšak právě pouze v tomto zajištěném pervitinu, aniž by bylo možno takovýto skutkový závěr vztáhnout na další x-násobně větší objem hypoteticky uvažovaného množství výrobitelného pervitinu. Pokud obžaloba uvažuje o celkovém teoreticky výrobitelném množství pervitinu, přepočítává toto z léčiva Cirrus, přičemž není spolehlivě prokázano, že vždy šlo právě o tento lék. Záznamy telekomunikačního provozu a hovory spíše naznačují opak, např. hned při první dodávce 200 kusů se s určitou pravděpodobností mohlo jednat o lék Sudafed a na základě těchto zjištění již celkový propočet nelze považovat za objektivní a spolehlivý. Tento propočet totiž stojí na koeficientu 0,424g pervitinu z jednoho šesti tabletového balení Cirrusu. Z hovorů obžalovaných např. na č.l. 352 však vyplývá, že to, co dostali předtím, je neupotřebitelné a lze tedy reálně usuzovat na to, že dodaná léčiva byla vyhodnocena jako nevhodná a obžalovaní chtějí něco jiného nebo to původní. Nelze tedy reálně kalkulovat, že vždy vytěžili dodávku léků s obsahem pseudoefedrinu na maximum a nelze tudíž přesně stanovit, v kterých případech jaký druh léku byl dodán a zda byl v plném možném rozsahu využit způsobem kalkulovaným v obžalobě. K takovýmto skutkovým závěrům, které obžaloba činí, nejsou potřebné detailní usvědčující důkazy. I tak však lze reálně předpokládat, že produkce pervitinu byla podstatně vyšší, než připouští sám obžalovaný O.K., nicméně pokud má soud konstruovat skutkový děj a vinu obžalovaných, je třeba tak činit v pochybnostech v jejich prospěch a vymezit nejmenší spolehlivě prokázané množství vyprodukovaného pervitinu či efedrinu nebo pseudoefedrinu. Dále propočet

obžaloby je odvislý od dodávky 1kg pervitinu R. J., přičemž v tomto bodě 2. obžaloby byl obžalovaný M.K., jak bude ještě odůvodněno níže, v plném rozsahu zproštěn obžaloby, čímž je zcela negován jeden ze základních vstupních parametrů výpočtu obžaloby. Pokud ze shora uvedených důvodů dle závěru soudu I. stupně není možno činit kalkulační závěry týkající se fakticky vyrobeného nejmenšího množství pervitinu, krom toho, který byl nalezen, nelze činit ani závěry o tom, jakou částku bylo možno prodejem této drogy získat. Proto soud tyto úvodní parametry uvedené v obžalobě ze skutkové věty vypouští. Naproti tomu soud považuje za vyvrácenou obhajobu obžalovaného M. K., že na trestné činnosti neměl jakoukoliv účast. Tato je naopak prokázána řetězcem důkazů jdoucím od doznání obžalovaného O. K. přes nález pervitinu a efedrinu či pseudoefedrinu, dále přes analýzu těchto zajištěných chemikálií až po záznamy telekomunikačního provozu. V obecné rovině tedy soud považuje takovouto spolupráci obou obžalovaných za prokázanou a obžalovaný K. obžalovaného K.e svojí výpovědí usvědčuje. Byvše si vědom této skutečnosti, teprve v průběhu důkazního řízení před soudem přichází obžalovaný K. s dříve neuplatněnou obhajobou o tom, že jej snad měl obžalovaný K. nějakým způsobem vydírat a požadovat po něm 50.000,- Kč a více na hrazení nákladů jeho obhajoby. Již samo o sobě toto tvrzení se jeví být absurdním a soud neshledává v rukou O. K., který je do současné doby na rozdíl od spoluobžalovaného M. K.e vazebně stíhán, takové nástroje, aby přinutil obžalovaného M. K.e k návštěvě věznice, ke které ve dvou případech prokazatelně došlo a zde aby ho přiměl k placení nákladů obhajoby. Již vůbec soudu není známo, byť takovou verzi obžalovaného M. K.e potvrzuje jeho otec, na základě čeho a z jakých důvodů by byl přinucen M.K. těmito výzvám vyhovět, a to např. i cestou prodeje svého rodinného domu. Naopak průběh řízení před soudem a vystupování jednotlivých obžalovaných svědčí společně se záznamy telekomunikačního provozu o tom, že to byl obžalovaný M.K., který byl v tandemu obžalovaných onou dominantnější a dynamičtější složkou, která ovládala obžalovaného O. K. schopného faktické produkce pervitinu. Nelze přehlédnout, že tato obhajoba se objevuje za podpory otce obžalovaného při samotném závěru hlavního líčení a tedy ve fázi, kdy je obžalovanému K.ovi zřejmé, že je z trestné činnosti usvědčován výpovědí spoluobžalovaného. Za této situace je jedinou cestou obhajoby možná pouze dehonestace spoluobžalovaného za účelem zpochybnění věrohodnosti jeho výpovědi. Takovouto účelovou obhajobu však soud neakceptuje, neboť doznávající výpověď O. K. nejen negativně postihuje tohoto samotného obžalovaného, ale navíc je v plné obsahové korespondenci se zbývajících důkazy, tedy se záznamy telekomunikačního provozu a dále i s faktem, že O.K. specifikoval léčivo zneužitě k výrobě pervitinu jako Cirrus, které mělo být dodáváno spoluobžalovaným K.em, přičemž substance tohoto léčiva byla fakticky analyzována i ve vyrobeném pervitinu, který byl u obžalovaného K. zajištěn. Je tedy zjevné, že obžalovaný O.K. se nedopustil žádného nahodilého osočení spoluobžalovaného K.e, nýbrž vypovídá autenticky v souladu se skutečností. Navíc nebyl zjištěn jediný rozumný důvod, proč by obžalovaný K. měl z trestné činnosti křivě obviňovat spoluobžalovaného K.e.

Další částí obhajoby M. K.e uplatněné v samotném závěru hlavního líčení je interpretace pojmu „C“, který má značit žloutenku, kterou trpěl obžalovaný K. a nikoliv léčivo Cirrus. I tuto část obhajoby soud odmítá, neboť obžalovaný K. tak činí evidentně účelově a snaží se zvrátit i záznamy telekomunikačního provozu coby důkaz usvědčující. Je třeba důrazně poukázat na skutečnost, že ještě u hlavního líčení dne 23.7. 2013 obžalovaný K. striktně popřel jakékoliv kontakty na dodavatele léčiv z Polska, jakož i to, že by měl nějaká

léčiva obstarávat a dovážet. Poté, co si uvědomil konkrétní dopad usvědčující výpovědi spoluobžalovaného, však přichází u hlavního líčení dne 30.8. 2013 s teorií o tom, že vlastně spoluobžalovanému pomáhal při jeho onemocnění žloutenkou typu C. Ačkoliv toto onemocnění s nejvyšší pravděpodobností na základě vyjádření obžalovaného K. není smyšlené, jeví se soudu až absurdní samaritánský přístup obžalovaného K.e ke spoluobžalovanému, přičemž přes několik zprostředkovatelů (zejména svědek J.) se dostává ke zcela neznámé osobě v Polsku, aby zaopatřil spoluobžalovaného nejen léčivem na žloutenku typu C, ale aby mu zároveň též obstaral vitamíny, a co víc, dokonce i prostředky na podporu erektce. Mimochodem v tomto rozsahu obžalovaný K. údajně dodávky spoluobžalovaného K.e odmítá. Je tedy možno opakovaně poukázat na skutečnost, že se výpověď obžalovaného K.e otáčí o 180 stupňů, kdy je ochoten dokonce přiznat znalost s osobou jménem P., která v průběhu celého přípravného řízení představuje stěžejní článek, prostřednictvím kterého se obžalovaný K. dostává k léčivům v Polsku. Navíc není nejmenšího důvodu, pokud se jednalo o tak nezávadnou tematiku, jakou se snaží obžalovaný K. prezentovat, aby se v telefonátech hovořilo na rovinu a v plném rozsahu zamýšlených slov, nikoliv konspirativně s uváděním pouze písmen, na která zamýšlené pojmy začínají. Obžalovaný K. se nijak netají svými kontakty na Polsko, je schopen v polštině běžně telefonicky komunikovat a nelze v tomto ohledu akceptovat jeho obhajobu o tom, že dokonce dodnes neví, jak se polsky řekne žloutenka a proto bylo používáno pouze „C“. Těžko si lze představit, že obžalovaný K. shání pro spoluobžalovaného léčivo na žloutenku typu „C“ a přitom ani neví, jak se tato nemoc řekne polsky. Pokud má být výpověď obžalovaného K.e podporována též výpovědí jeho otce, je správně obžalobou poukázáno na telekomunikační provoz mezi oběma, kdy byl svědek Z. K. na svého syna skutečně rozzloben, nadával mu do feťáků, a to nejen jemu, ale i jeho kamarádům. Je tedy zcela zjevné, že tento profil obžalovaného byl v jeho okolí minimálně v obecných rysech znám.

V duchu námitek obhajoby obžalovaného K. je dále možno zmínit, že při formulaci skutkového děje nebyla jakákoliv zmínka v telekomunikačním provozu interpretována jako lék pro výrobu pervitinu. Soud takto striktně zredukoval uvedené případy na tři z původně pěti žalovaných, kdy jak bude ještě konkretizováno níže, pouze jednoznačně konspirační a jednoznačně interpretovatelné hovory byly vyloženy v neprospěch obžalovaného. Zpochybňování užití léku Cirrus je částečně soudem akceptováno, nicméně zcela jednoznačně byl tento lék zneužit pro výrobu nejméně v množství pervitinu a efedrinu či pseudoefedrinu, která byla nalezena u obžalovaného K.. Pokud soud odmítl akceptovat a do skutkové věty zakomponovat všechny ostatní hypotetické propočty dle podané obžaloby, stávají se ve zbývajícím rozsahu tyto námitky obhajoby bezpředmětnými. Závěr soudu ve skutkové linii tedy zůstává pouze u zajištěného materiálu jako minimálně prokázaného množství. Neobstojí ani obhajoba o tom, že v obžalovaném K. uváděném období první poloviny měsíce června 2012 nedošlo k žádným rozhovorům na téma dodání léku pro výrobu pervitinu. Nejenže nebylo jednoznačně prokázáno, že k výrobě pervitinu došlo v tomto období, ale navíc vůbec není nutné, aby obžalovaný po telefonu na toto téma komunikovali, šlo o dlouhodobě sehanou dvojici, a to že něco není obsahem telekomunikačního provozu ještě neznamená, že se neodehrálo. Podíl obžalovaného K. na dodávkách léčiv obsahujících pseudoefedrin, byla nejméně ve třech případech spolehlivě prokázána.

Od konce října 2011 (přepisy na č.l. 327 a násl.) si obžalovaní předávají číslo na Poláka P. s tím, že si s nesporným konspiračním prvkem domlouvají telefonáty přes budku, která není sledovatelná, P. má nachystáno tisíc balení, shánějí se peníze řádově ve statisících Kč mezi obžalovanými, plánují se cesty do Polska a „jak to K. bude mít, doveze to K.“. Dle hovoru zachyceném v přepise na č.l. 331 např. obžalovaný K. vysvětluje ženě, že už jede. Mimo to komentuje, že nepojede 200 (kilometrů v hodině) s „fetem v autě“. Obžalovaný K. se telefonicky domlouvá s uvedeným P., že „to udělají znovu za deset až čtrnáct dnů“ a okamžitě o této domluvě informuje obžalovaného K. (přepis na č.l. 331). Evidentně se tedy jedná o dohodu na cyklických dodávkách léčiv. Obžalovaný K. hovoří o „tom z vrchu“ o cestách na sever, čili jde evidentně o osobu z Polska a o Polsko jako takové. Na dohodách, odběrech a faktických pohybech mezi dotčenými osobami se dle záznamu telekomunikačního provozu evidentně podílí i R. P., jehož roli lze vymezit jako zástupce obžalovaného K.e, nicméně tento již v přípravném řízení využil svého práva a nevypovídal. Každopádně shora uvedené obecné poznatky, pokud jsou v kombinaci s usvědčující jednoznačnou výpovědí O. K. s nálezem pervitinu, efedrinu či pseudoefedrinu a jejich analýzou, nelze hovořit o tom, že by též vina obžalovaného M. K. nebyla prokázána.

První příklad participace obžalovaného M. K. je dohoda ze dne 29.11. 2011 na dodání 200 kusů balení léků. Tato záležitost je dokumentována v přepisech telekomunikačního provozu na č.l. 335 – 338 a 360. V tomto případě Polák P. nabízí „SU“, „je jich tam po deseti“, přičemž v celkovém kontextu dle závěru soudu se evidentně jedná o informaci, že jde o léčivo po deseti tabletách, přičemž s vysokou pravděpodobností dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika jde o Sudafed, rovněž zneužívaný pro výrobu pervitinu. Polák P. pak nabízí 200 kusů balení tohoto léku, za což K. slibuje úhradu. Obratem o tomto informuje K. a tomuto slibuje čtrnáctidenní pravidelnost takovýchto dodávek. Zároveň obžalovaný K. organizuje místo setkání, k němuž dle záznamu telekomunikačního provozu došlo nejpozději dne 4.12. v Polsku v motelu U Bulgara. K. telefonicky sdělil K., že tam byl a nechal tam 200 (tedy mu zanechal předmětných 200 kusů balení). Jinou osobu pak obžalovaný K. 7.12.2011 informuje, že od Poláka musí brát 2.000 kusů měsíčně. Ve světle ostatních důkazů pak jednoznačně tento průběh telekomunikačního provozu svědčí o tom, že v uvedeném rozsahu se obžalovaný K. svého jednání dopustil. Jak už bylo shora naznačeno, z důvodů neakceptování hypotetických propočtů obžaloby soud ve výrokové části – skutkové větě nadále neuvádí, jaké množství pervitinu by bylo tzv. vyrobitelné z opatřených léků.

Další případ obstarání 740 kusů balení na základě domluvy ze dne 10.1.2012 je dokumentován záznamy telekomunikačního provozu na č.l. 352-355 a 364. V průběhu prosince 2011 se obžalovaný K. opět domlouvá, že jedou s R. P. za oním Polákem a informuje o tom K.. Dle č.l. 348 a násl. 26.12.2011 K. „projel“ co mu tam K. nechal, není to moc dobré, první várka dobrá, druhá horší. 30.12.2011 si K. opět sjednává s Polákem schůzku po novém roce, 3.1.2012 to urguje, 6.1. se setkali, následně i s obžalovaným K.m a ten dne 8.1.2012 kritizuje vzorek, který dostali. Dne 10.1.2012 sděluje tuto kritiku obžalovaný K. Polákovi a „toho našeho“ je 740. Následně organizuje Poláka i P, aby tento byl vybaven penězi a setkal se s Polákem na území Polska (č.l. 352 a násl.). Ten je dne 12.1.2012 na místě, R. P. ovšem peníze nezodpovědně prohrál a obžalovaný K. si musí půjčit od svědka J.a. O tomto informuje obžalovaného K.. Nelze přehlédnout, že v rámci této komunikace je výslovná řeč mezi obžalovanými o várkách a vyhovujících či nevyhovujících vzorcích a zcela

evidentně tedy obžalovaný K. musí vědět, na čem je zainteresován, za jakým účelem spoluobžalovanému K. shání z Polska léčiva. I v tomto případě byla jeho vina v plném rozsahu prokázána.

Totéž lze uzavřít v případě dohody ze dne 28.1.2012 na dodání 600 kusů balení léků, přičemž tento případ je dokumentován telekomunikačním provozem na č.l. 272. Polský mluvčí nabízí obžalovanému K. 600 toho na C, kdy v celkovém kontextu není možno tento pojem vyložit, jak už bylo poznamenáno výše, jinak než jako Cirrus. Řeč je v tomto rozhovoru o zdrojích týdně, informaci ihned dostává K. a ačkoliv nelze v tomto případě spolehlivě dostopovat, jak objednávka dopadla, vzhledem k doznání obžalovaného K. a jeho tvrzení, že šlo právě o léčivo Cirrus, což koresponduje s touto částí hovorů, lze obžalovaného K. uznat vinným i tímto případem bez důvodných pochybností.

Mimo hovory bezprostředně se vztahující k jednotlivým případům dodávek léčiv s pseudoefedrinem, je možno ještě z č.l. 279 zmínit hovor obžalovaného M. K. ze dne 12.2.201, kdy před telefonátem se v obecné rovině baví o někom, kdo pošle starou normálně s fetem, kdyby dotyčný jel s ní, tak se přizná a ji pustí domů, jinak by ji dali na vazbu a ani by se s ní nebavili. Je tedy zcela evidentní, že obžalovaný K. se pohybuje v prostředí osob manipulujících s drogovým materiálem a je si plně vědom trestně právních následků takového počínání. Koneckonců jak opět bylo zmíněno výše, na č.l. 331 je ze dne 20.11.2011 zachycen hovor během jízdy automobilem, kdy sám obžalovaný K. odmítá „jet dvě stě s fetem v autě“.

Dále bylo obžalobou kladeno za vinu, že obžalovaný M.K. měl dne 21.2.2012 získat od polského dodavatele 2.000 kusů balení léků s pseudoefedrinem. Tato záležitost je dokumentována telekomunikačním provozem na č.l. 282. V tomto hovoru se zmiňuje obžalovaný K. D.Š., že mu Polák dal 2.000 beden, tj. 400 litrů, avšak řeč je o Nagevenu a toto je třeba prodat. Pojem Nageven neznamena žádné léčivo a z dohadů obhajoby i obžaloby vyplývá, že se může jednat o slangový výraz v polštině značící buď, že je něco zdarma nebo na dluh. Každopádně v tomto případě tento jediný izolovaný hovor postrádá další širší souvislosti, z nichž by bylo možno spolehlivě dovodit, o jakou dodávku, v jakém množství a čeho se jednalo. Proto soud nemůže v tomto rozsahu označit vinu obžalovaného M. K. e za spolehlivě prokázanou bez důvodných pochybností a tento případ obstarání léčiva pro výrobu pervitinu byl tudíž ze skutkové věty vypuštěn.

Též v poslední obžalobou uváděném případě měl M.K. dne 14.5.2012 zajistit 200 ks balení léků s pseudoefedrinem. Tento případ je monitorován pouze telekomunikačním provozem zachyceným na č.l. 292 v podobě SMS zpráv mezi oběma obžalovanými. Obžalovaný M.K. nejprve sděluje „má jen dvě sta“, načež O.K. odpověděl zprávou „aspoň to díky vrátím nebo koupím“. Za daných okolností se jedná opět o zcela izolovanou dílčí komunikaci dvěma SMS zprávami, z nichž nevyplývají žádné skutkové okolnosti, které by soud mohl považovat za prokázané a za zdroj formulace skutkové věty a viny obžalovaného M. K.. V tomto případě je tedy důkazní materiál natolik neprůkazný, že vinu nelze vyslovit.

Celkově lze k bodu 1. výrokové části tohoto rozsudku obecně shrnout, že provedené shora popsání důkazy je třeba interpretovat ve vzájemných souvislostech, tj. v doznání obžalovaného O. K., že tento dostával (resp. dle obžalovaného pouze v jednom případě) od

spoluobžalovaného M. K. léčivo Cirrus původem z Polska, a to pro účely výroby pervitinu. Toto doznání pak koresponduje se závěry odborného zkoumání, kdy právě toto léčivo bylo identifikováno ve fakticky vyrobeném a nalezeném pervitinu, k jehož výrobě se sám obžalovaný O.K. hlásí (resp. byla identifikována substance léku Cirrus zneužívaného pro výrobu právě tohoto typu drogy). Doznání obžalovaného K., identifikace léčiva Cirrus, nález vyrobeného pervitinu i efedrinu či pseudoefedrinu jsou navíc důkazně podtrženy a završeny záznamem telekomunikačního provozu. Uceleným okruhem těchto důkazů je pak usvědčován z projednávané trestné činnosti i obžalovaný M.K.. Stejně tak je z provedených důkazů zjevné, že příležitostně asistoval u jednání obalovaného M. K. i svědek R. P. a to zejména v rámci kontaktů obžalovaného M. K. a v rámci odběrů od osoby polské národnosti blíže neustanovené. Zároveň je možno zopakovat shora odůvodněný postup soudu, který z důvodu nedostatečné důkazní síly nemohl považovat za prokázané spolehlivě bez důvodných pochybností, že by za žalované období obalování vyrobili či rozdistribuovali větší množství pervitinu či efedrinu nebo pseudoefedrinu než jaké bylo nalezeno v rámci provedené domovní prohlídky u obžalovaného O. K.. Obecně logické, ale přece jen pouze hypotetické propočty obžaloby tak soud nezakomponoval do výrokové části tohoto rozsudku. Jde nejen o celkové množství vyrobeného pervitinu a eventuální profit z něj, ale také o uvedení čísel, jaké množství pervitinu by bylo možno vyrobit nejméně z léčiv dodaných údajně obžalovaným M. K.. Soud se tedy v konstrukci skutkového děje striktně omezil na numerické údaje a fakta, která vyplynula z provedeného dokazování, aniž by tuto konstrukci zatěžoval pouze předpokládanými údaji a závěry.

K bodu 2. obžaloby je možno shrnout, že vina obžalovaného M. K. dealerskou činností vůči svědkům D., C., K. a J. je dovozována obžalobou toliko a výlučně z interpretace provedených záznamů telekomunikačního provozu. Takováto interpretace se jeví býti poměrně reálnou a pravděpodobnou zvláště s přihlédnutím k tomu, kdy soud uznává obžalovaného M. K. vinným určitým typem spolupráce a zásobováním O. K. pro výrobu pervitinu. Dle názoru soudu se však nejedná o spolehlivě zjištěný skutkový děj bez důvodných pochybností. Z žalované dealerské činnosti nebylo konkrétně nic zajištěno v podobě důkazu věcného, nebylo nic vysledováno, obžalovaný M.K. v žádném případě tuto trestnou činnost rovněž nedoznává, spoluobžalovaný K. o ní údajně rovněž nic neví a shora zmínění čtyři svědci takovéto počínání obžalovaného M. K. e kategoricky vylučují a přicházejí s vlastní interpretací obsahu hovorů, která se může jevit někdy poměrně krkolomná, avšak není spolehlivě vyvrácená, zejména při absenci jakýchkoliv dalších usvědčujících důkazů. Konkrétně u svědka D. jde o situaci zcela neprůkaznou, neboť byla zachycena toliko komunikace mezi obžalovaným K. a svědkyní G., která nasvědčuje tomu, že něčeho 2x5 sáčkují a nejedná se ani o přímou komunikaci se svědkem D. (č.l. 281-282). Teprve dne 6.2.2012 (č.l. 276) svědek D. požaduje něčeho deset a urguje tuto objednávku. Jakýkoliv obsah telekomunikačního provozu pak interpretuje svědek D., de facto ve shodě s obhajobou M. K. vcelku akceptovatelným obsahem o zapracování plynového pohonu do vozidla obžalovaného K.e, výměnou filtrů, event. dodávkou vína. Svědek C. ve smyslu komunikace ze dne 13.2.2012 zachycen je na č.l. 279 popisuje vlastní, zejména finanční vazby na obžalovaného M. K., od něhož si příležitostně půjčoval peníze pro opravy taxikářských vozů. De facto s obdobnou interpretací telekomunikačního provozu přichází opět ve shodě s výpovědí obžalovaného K. též svědek J. (č.l. 278-297 – hovory z 9.2. a 10.2.2012), kdy opět se mohlo jednat o otázku finančních půjček mezi svědkem a obžalovaným M. K.. Právě

v případě tohoto svědka je možno se pozastavit nad interpretací obžaloby o tom, že měl svědek po 10.2.2012 obdržet minimálně 1kg pervitinu, což je v obecných poměrech poměrně razantní množství tohoto typu drogového materiálu, které je v běžných podmínkách jen těžko představitelné. Navíc, o co konkrétně jde nebo zda k tomuto dodání nakonec došlo, nelze spolehlivě dovozovat. V případě svědkyně K. tato přichází se svou vlastní teorií o tom, že od ní obžalovaný M.K. odkupoval eura v určitém kurzu a dotčené hovory z února 2012 na č.l. 273 – 284 a ze dne 9.3.2012 na č.l. 286 jsou interpretovatelné způsobem pojmáným obžalobou, avšak i vysvětlovaným svědkyní. Problém je, že výpověď svědkyně neguje sám obžalovaný M.K., když na místo směny eur interpretuje hovory dodáváním „dámských“ preparátů, které svědkyně potřebovala z důvodu své práce v nočním klubu. Ohledně těchto několika telefonátů a SMS zpráv se tedy kromě obžaloby objevují ještě další dvě interpretační verze, tedy celkem tři a jak už bylo jednou řečeno při absenci jakýchkoliv jiných důkazů a při popěrném stanovisku svědků i obžalovaného není možno vinu spolehlivě dovozovat. V těchto souvislostech zároveň lze akceptovat určitou výhradu obhajoby o tom, že pokud se v záznamu telekomunikačního provozu objevuje jakákoliv číslovka, je automaticky převáděna na počet gramů údajně poskytnutého pervitinu, o čemž nelze zcela jednoznačně důkazně usuzovat. Je-li tedy trestná činnost vymezená bodem 2. obžaloby dokladována toliko záznamem telekomunikačního provozu, resp. jeho interpretací, aniž by existovaly hmatatelné důkazní vazby např. i na bod 1. výrokové části tohoto rozsudku, jímž byli oba obžalovaní uznáni vinnými, tedy při absenci jakýchkoliv jiných důkazních prostředků, nelze spolehlivě dovodit, že by bylo prokázáno, že se vůbec stal skutek, pro nějž je obžalovaný M.K. v tomto případě stíhán. Proto byl v rozsahu bodu 2. obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zproštěn.

Z hlediska právní kvalifikace jednání obou obžalovaných uvedeného pod bodem 1. výrokové části rozsudku, je možno uzavřít, že v popsáném rozsahu obžalovaný O.K. neoprávněně opatřil a přechovával prekurzor, tedy efedrin či pseudoefedrin (jak vyplývá ze znaleckých posudků a odborných vyjádření, nikoli výlučně efedrin, jak bylo původně uvedeno obžalobou), pro výrobu psychotropní látky, konkrétně metamfetaminu, tzv. pervitinu, a to pro jiného, neboť pokud skutkový děj pracuje s takovými veličinami jako je množství přes 200 gramů efedrinu či pseudoefedrinu a více než 200 gramů pervitinu samotného, nelze rozhodně uvažovat o přechovávání prekurzoru pro nějakou vlastní osobní potřebu. Totéž se týká i znaku vyrobení psychotropní látky, který nepochybně O.K. i ve smyslu svého vlastního doznání naplnil. Od obžalovaného M. K. totiž přijímal léčiva dostupná ve velkém množství v Polsku, z těchto extrahoval prekurzor v podobě efedrinu či pseudoefedrinu a z tohoto posléze vyráběl samotný pervitin, a to dokonce ve velmi vysoké kvalitě představované koncentrací pohybující se kolem 73-80%.

V případě obžalovaného M. K. pak nebylo prokázáno, že by se přímo na výrobě pervitinu či výrobě prekurzoru a jejich přechovávání bezprostředně podílel, nicméně jeho vina spočívá v tom, že opatřoval pro trestnou činnost obžalovaného O. K. příslušná léčiva s obsahem pseudoefedrinu z Polska od blíže neustanoveného dodavatele a tato léčiva spoluobžalovanému dodával evidentně s plným vědomím jejich užití pro výrobu pervitinu. Svým jednáním tedy umožnil a usnadnil spoluobžalovanému O. K. spáchání jeho trestného činu, a to zejména opatřením prostředků. Tím byly nesporně naplněny znaky v případě obžalovaného O. K. zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku (ke kvalifikaci

dle odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ještě viz níže) a u obžalovaného M. K. zákonné znaky účastenství v podobě pomoci k takovému zvlášť závažnému zločinu dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Oba obžalovaní si byli plně vědomi toho, že je neoprávněně vyráběn prekurzor a následně i droga samotná, tyto jsou přechovávány a určeny za účelem distribuce dalším osobám. Přesto se shora popsaným způsobem oba obžalovaní svého jednání a své účasti na předmětné trestné činnosti dopustili a pokud tak učinili s tímto vědomím, svědčí to o jejich vůli čín spáchat a soud na jejich straně shledává zavinění v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Dalším zákonným znakem, který bylo třeba kvalifikačně zargumentovat, je rozsah spáchání tohoto činu, event. profit – prospěch, který by mohli pro sebe obžalovaní získat. Jak již bylo popsáno rovněž výše, obžaloba kladla za vinu oběma obžalovaným spáchání činu v tzv. značném rozsahu, u obžalovaného O. K. dokonce ve velkém rozsahu a v úmyslu získat pro sebe nebo jiného značný prospěch. Stejně tak již bylo výše popsáno, v jakém konkrétním rozsahu soud považuje jednání obžalovaných za prokázané a z jakých důvodů byly vypuštěny údaje o hypoteticky vyrobitelném množství pervitinu a tím pádem i profitu, který z takového množství mohl plynout. Konkrétně pak byli obžalovaní uznáni vinnými výrobou a přechováváním nejméně 219,98 gramů pervitinu obsahujícího celkem 170,93 g metamfetaminu báze a dále 223,84 gramů efedrinu nebo pseudoefedrinu. V době rozhodování soudu již byl vyhlášen nález Ústavního soudu ze dne 23.7.2013 sp.zn. Pl. ÚS 13/12, na základě kterého bylo částečně zrušeno ustanovení § 289 odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu k odkazujícím účinkům tohoto ustanovení na nařízení vlády v otázce stanovení množství většího než malého u omamných a psychotropních látek. Je pak všeobecně známo a vyplývá to i z odůvodnění rozhodnutí Ústavního soudu, že důvodem pro takový postup se stala velmi stručně řečeno nepřipustnost toho, aby kompetence k vymezení skutkové podstaty trestného činu byla svěřena jinému než zákonnému předpisu, tedy je vyloučeno, aby tuto záležitost měla v rukou moc výkonná (rozuměj vláda svým nařízením). V případě drogové trestné činnosti a jejich kvalifikovaných skutkových podstat, zejména dle § 283 odst. 2 písm. c) odst. 3 písm. c) a v konečném důsledku i základní skutková podstata dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku jsou odvislé od kvantifikační interpretace pojmu množství větší než malé, značný rozsah, větší rozsah a velký rozsah. Rozhodnutí Ústavního soudu pak přichází v období, kdy se již poměrně transparentně formovala rozhodovací praxe soudů na základě judikatorního rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.2.2013 sp.zn. 15Tdo 1003/2012. Tímto rozhodnutím pak byla aplikována výpočtová teorie tzv. desetinásobku mezi jednotlivými pojmy, který byl odvozován ovšem právě od množství většího než malého, jež bylo definováno příslušným nařízením vlády č. 467/2009 Sb. v platném znění. Rozhodnutí Ústavního soudu však zrušilo vazbu trestního zákoníku konkrétně v ustanovení § 289 odst. 2 na tento podzákonný předpis a nařízení výkonné moci, přičemž takový pojem, který řeší zmíněné nařízení vlády by dle názoru Ústavního soudu měl být definován zákonem. Lze se tedy poměrně oprávněně domnívat, že judikatorní praxe precizovaná a reprezentovaná zmíněným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR 15Tdo 1003/2012 se tak stává bezpředmětnou a dochází k určitému návratu k původním modelům rozhodování na základě jiných judikatorních rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, zejména 7Tdo 795/2011, 8Tdo 463/2010, 4Tdo 827/2010, 8Tdo 1003/2011 apod. Aktuálně tedy zůstává opět na volné úvaze soudu bez konkrétního judikatorního numerického propočtu, jak vydefiniuje rozsah spáchání drogové trestné činnosti. Nicméně podepsaný soud je hluboce přesvědčen o tom, že ačkoliv Ústavní

soud vyčítá nedostatek zákonné úpravy v oblasti definice pojmu množství většího než malého u omamných a psychotropních látek a jedů, ve věcné rovině je obsah uvedeného nařízení vlády výsledkem dlouhodobého zkoumání nejen orgánů činných v trestním řízení, ale i odborníků z oblasti lékařské vědy, sociologie a toto množství větší než malé rozhodně představuje rozumnou a dlouhodobě ustálenou veličinu, k níž lze podpůrně přihlížet i nadále. Stejně tak nelze v bezprostřední návaznosti na rozhodnutí Ústavního soudu uvést v zapomnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 15Tdo 1003/2012. Nedostatek zákonné formy nařízení vlády č. 467/2009 Sb. lze považovat za pouze dočasné legislativní vakuum, kdy lze zároveň nepochybně očekávat, že zákonodárce toto pochybení napraví přijetím příslušné zákonné normy, u níž do budoucna lze očekávat, že bude obdobně jako nařízení vlády obsahovat potřebné numerické parametry. Doposud judikatorně uznávaný propočet v případě tzv. pervitinu činí u tzv. velkého rozsahu dle § 283 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku 2.000 gramů této drogy nejméně, tzv. značný rozsah dle § 283 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku je představován množstvím nejméně 200 gramů této drogy. Množství větší než malé není prozatím nijak kvalifikačně stanoveno ani zmíněným nařízením vlády v případě pseudoefedrinu nebo efedrinu. V tomto případě lze použít hypotetický propočet výrobitelem pervitinu, přičemž z efedrinu nebo pseudoefedrinu zajištěného u obžalovaného O. K. lze vyrobit dle příslušných znaleckých posudků a odborných vyjádření 131,9 gramů pervitinu. Dále bylo u obžalovaného O. K. nalezeno 219,98 gramů pervitinu. I pokud by obě dvě veličiny byly sečteny, jde o cca 352 gramů pervitinu. Dle názoru soudu I. stupně tak bylo překročeno v případě obžalovaných hranice spáchání činu uvedeného dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku ve značném rozsahu, tedy byla překročena hmotnostní kategorie 200 gramů pervitinu. Zdaleka však není dosaženo rozsahu velkého ve smyslu přísnějšího ustanovení § 283 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, který při kvalifikaci užila obžaloba. Ani okolnosti případu, tj. způsob nakládání s drogovým materiálem a jeho výtěžnosti či podobná kritéria nemohou přivodit pro obžalované přísnější právní kvalifikaci než dle § 283 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Pakliže byli oba obžalovaní uznáni vinnými výrobou a přechováváním uvedeného množství pervitinu a efedrinu nebo pseudoefedrinu, nelze ani při hypotetickém propočtu opět použitím obžalobou v ceně 750,- Kč za 1 gram pervitinu uvažovat o tom, že by se činu dopustili v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch dle § 283 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť taková kalkulace nedosahuje prospěchu nejméně v částce 500.000,- Kč, jak je zákonem předvídáno. Proto byli pod bodem 1. Obžalovaní uznáni vinnými dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.

K bodu 3. výrokové části rozsudku

V daném případě bylo zjištěno, že obžalovaný O.K. si v přesně nezjištěném období bez patřičného povolení opatřil střelné zbraně a náboje, které jsou specifikovány ve výrokové části pod bodem 3. tohoto rozsudku a tento zbrojní arzenál posléze přechovával jednak v objektu rodinného domu v obci Kladky a dále v penzionu Živnostenský dům v obci Konice. Veškeré zbraně a střelivo pak byly zajištěny dne 19.6.2012 v rámci domovní prohlídky. Uvedený skutkový děj v tomto případě vyplývá zejména z protokolů o provedení domovních prohlídek u obžalovaného O. K. v obci Kladky i v obci Konice, přičemž zajištěný materiál byl přesně popsán a balisticky analyzován. Dle znaleckého posudku z oboru kriminalistika – kriminalistická balistická expertiza byly přesně popsány a zkoumány jak nalezené zbraně, tak

střelivo, přičemž je třeba poměrně důrazně poukázat na skutečnost, že pistole Sig Sauer i puška ČZ ZKM vykazují prodloužení nebo naopak zkrácení hlavně a její opatření vnějším závitem pro připevňování přídavných úst'ových zařízení, kterým jsou standardně zejména např. tlumiče hluku výstřelu, který byl rovněž zajištěn. Dále je nutno poměrně razantně poukázat též na skutečnost, že dvě ze zajištěných střelných zbraní jsou samopaly, jejichž způsobilost ke střelbě jednotlivými ranami i dávkami byla rovněž ověřena. V případě pušky SA vzor 58V jde o zbraň reaktivovanou, na níž jsou patrné stopy po odstraňování znehybňujících svárů. Uvedené důkazy jsou pak v plné obsahové korespondenci též s plným doznáním samotného obžalovaného O. K., který svoji vinu v tomto případě plně doznal a nevněs na svoji obhajobu žádných námitek. Zbraně údajně opatroval náhodně, má je dlouho, první pořídil cca před pěti lety. Je si vědom toho, že nemá zbrojní průkaz, zbraně zkusmo zkoušel např. v lese apod.

Ze shora uvedených důkazů je tedy zcela zřejmé, že obžalovaný O.K. si bez povolení opatřil a přechovával střelnou zbraň a evidentně v tzv. větším množství i střelivo, kterého bylo zajištěno 1.549 kusů. V tomto ohledu je dále třeba přihlédnout k tomu, že dané množství zahrnuje střelivo pistolové, avšak i střelivo v počtu několika set kusů rážově příslušné k útočné pušce SA vzor 58V. V případě zbraní označených PZ-63 ráže 9 mm a zbraně SA vzor 58V ráže 7,62x39, jde o samopal či útočnou pušku se způsobilostí střelby jednotlivými ranami i dávkami. Zcela evidentně se tedy jedná o zbraň hromadně účinnou, tedy takovou, která je způsobilá současně usmrtit více lidí nebo jim způsobit těžkou újmu na zdraví. Proto bylo jednání obžalovaného O. K. v tomto bodě kvalifikováno jako přečin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Je zcela evidentní, že obžalovaný si byl plně vědom svého protiprávního jednání, k čemuž se doznává a přesto se toho dopustil. To pak svědčí o jeho vůli čín spáchat a tudíž soud shledává i v tomto případě zavinění v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

K bodu 4. výrokové části rozsudku

Obsahově obdobné jednání pouze v menším rozsahu a menší závažnosti s ohledem na zajištěnou zbraň a střelivo, jejich množství a charakter bylo kladeno za vinu též obžalovanému M. K.. Soud pak vzal za prokázáno, že tento si opatřil samonabíjecí pistoli a 95 kusů nábojů ráže 6,35 mm, opět bez příslušného povolení, přičemž tyto přechovával v místě bydliště na adrese Lučina 389. I v jeho případě byly zbraně a střelivo zajištěny dne 19.6.2012 v rámci provedené domovní prohlídky, o čemž svědčí především protokol o provedení této prohlídky. Jde tedy svým způsobem o nespornou skutečnost, že zbraň se střelivem byly u obžalovaného zajištěny. Obžalovaný však svoji vinu rezolutně popírá a hájí se tvrzením, že přímo den předtím než zbraň u něj byla nalezena, ji zanechal u obžalovaného D.L., který toho času již nežije. Tento se přijel podívat k obžalovanému na dům společně s R. S., kamarádem obžalovaného. Obžalovaného však zbraně nezajímají, nevybavuje si, že by se po telefonu s někým o zbraních, výbušninách apod. bavil. K němu na barák jezdilo hodně lidí a střílelo se tam, ačkoliv si obžalovaný je vědom, že takový postup je nepřípustný. Je možné, že si jednou, dvakrát vystřelil. Pakliže byl v rámci domovní prohlídky u obžalovaného zajištěn i policejní průkaz osazený fotografií obžalovaného K., jednalo se o pouhý suvenýr, který mu zhotovil spoluobžalovaný O.K. jako dárek. Obhajobu obžalovaného potvrzuje v podaném vysvětlení

též **R. S.**, který údajně navštívil s jistým **D. L.** dům obžalovaného v obci Lučina. **D. L.** měl tehdy u sebe nějakou zbraň, malou pistoli, a **K.o** říkal, že by si chtěl zastřílet. U obžalovaného všichni popili a poté **R. S.** a **D. L.** odjeli taxíkem domů. Na druhý den **R. S.** měl **D. L.** volat, že si u **K.** zapomněl svoji pistoli. **L.** údajně v minulosti tvrdil, že je držitelem zbrojního průkazu, měl údajně pracovat u nějaké agentury. O tom, že **D. L.** zemřel, se **R. S.** údajně dozvěděl až od policie cca v dubnu 2013.

Charakter zbraně, střelby schopnost, jakož i kompatibilita zajištěného střeliva pak byly rovněž i v tomto případě ověřeny znaleckým posudkem z oboru kriminalistika – kriminalistická a balistická expertiza.

Na základě shora uvedeného je tedy zcela zjevné, že uvedená zbraň s 95 kusy nábojů byly u obžalovaného **M. K.** zajištěny, přičemž obžalovaný se hájí shora popsaným způsobem, tedy že jde o zbraň a střelivo zcela jiné osoby, která si náhodně den před konáním domovní prohlídky u něj tyto věci zapomněla, tudíž takové jednání obhajoba navrhuje nekvalifikovat jako trestný čin. Ačkoliv je obhajoba obžalovaného **M. K.** podporována podaným vysvětlením **R. S.**, této obhajobě soud nepřisvědčil a naopak považuje na základě níže uvedených zbývajících důkazů vinu obžalovaného za spolehlivě prokázanou, aniž by soud měl pochybnosti o vině obžalovaného. Především již samotné tvrzení obžalovaného, že zcela náhodně a právě večer předtím, než byla provedena domovní prohlídka se u něj zastavil **D. L.** se svojí zbraní a střelivem, se jeví jako maximálně nepravděpodobná, tendenční a účelová. Dle názoru soudu se jedná evidentně o zneužití legendy zahrnující zemřelou osobu, k jejíž tíži je prezentována neoprávněná držba zbraně a střeliva. **D. L.**, nar. XXX, zemřel dne XXX. Držitelem zbrojního průkazu byl toliko do 6.12.2007 a platnost průkazu zanikla uplynutím doby jeho platnosti. **D. L.** na sebe neměl evidovanou žádnou střelnou zbraň (viz vyžádané zprávy policejních orgánů na č.l. 1365-1368). Je tedy zjevné, že **D. L.** měl v inkriminovaném období již cca pět let zbrojní průkaz neplatný a cca čtyři měsíce po události zemřel. Nikdy neměl na sebe evidovanou žádnou zbraň. Obhajoba obžalovaného **M. K.** pak užívá teorie o náhodné návštěvě se zapomenutím zbraně na návštěvě právě den před domovní prohlídkou v kombinaci se zemřelou osobou a de facto na zemřelého svaluje obvinění z neoprávněné držby střelné zbraně a střeliva. Jeho obhajoba je podporována podaným vysvětlením **R. S.**, který je evidentně kamarádem obžalovaného, a s orgány činnými v trestním řízení nespolupracuje. Tento jeho rys jej doprovází již z přípravného řízení a projevil se též v hlavním líčení před soudem. Za stěžejní důkaz, který však hovoří o vině obžalovaného **M. K.**, soud považuje záznam telekomunikačního provozu, který jednoznačně vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že by jej zbraně nezajímaly a ani neví, že by se po telefonu na toto téma s kýmkoliv bavil. Na druhou stranu připouští, že jej jiné osoby navštěvují a střílí se dokonce na pozemku obžalovaného, ačkoliv se evidentně jedná o protiprávní jednání přímo kolidující se zákonem o zbraních a střelivu. V rozhovoru ze dne 9.2.2012 v 17:19 hod. (přepis na č.l. 1202) obžalovaný **M.K.** s druhým mluvčím rozebírá nezájmová témata, nakonec však nabádá k pozornosti a je slyšet, že během telefonátu samotného střílí. Dále uvádí, že „se mu druhá nabila do komory, sekla se mu pistole“. Spolukomunikující ho pak nabádá, že to není sranda, ať dává pozor. Rozhovor ze 14.2.2012, 20:25 hod. (přepis na č.l. 1202) obsahuje mimo jiné vyjádření obžalovaného **M. K.** o tom, že měl veselý víkend, že byl nadmíru rozčilen, střílel do vzduchu a takové pičárny, že občas bývá takto vadný. Dne 6.4.2012 ve 21:51 hod. (přepis na č.l. 1203) komunikuje obžalovaný **M.K.** s další osobou o tom, že oba dva mají doma po dvou

samopalech a je jim dobře, obžalovaný K. se smíchem uvádí, že má doma papíry o jejich likvidaci a je klidný. Dále říká, že mu nedávno zaharašilo, tak udělal palbu u baráku, dva zásobníky do lafu a říkal si sám o sobě, že je úplně vyšoustaný. Rozhovor je provázen smíchem obou komunikujících. Za daných okolností a při tomto záznamu telekomunikačního provozu si lze velmi dobře udělat představu o vztazích obžalovaného M. K. e ke zbraním a k jejich neoprávněnému užívání. Navíc z tohoto vyplývá, že měl v držbě střelnou zbraň již nejméně v únoru 2012, kterou během telefonátu užil a bavil se o ní a pokud následně o čtyři měsíce později u obžalovaného byla nalezena zbraň a střelivo, lze jen těžko uvěřit tomu, že zcela náhodou den předtím, než byla provedena domovní prohlídka, zanechal tyto věci u obžalovaného náhodný návštěvník, kterého v podstatě ani příliš neznal a přivedl jej kamarád obžalovaného R. S., který mu navíc potvrzuje jeho obhajobu. Obžalovaný M.K. velmi vesele komunikuje o tom, jak běžně ve volném čase střílí na svém pozemku, dokonce měl mít údajně v držení dva samopaly, což nebylo ovšem nijak prokázáno, přičemž tato jeho komunikace probíhá v únoru a dubnu 2012, kdy D. L., zemřel až za šest, event. osm měsíců od těchto telefonátů, aniž by kdy byl držitelem nějaké legálně držené zbraně či (v tom období) platného zbrojního průkazu. Pokud tato osoba měla obžalovaného navštívit shodou okolností de facto několik hodin před provedením domovní prohlídky a zbraň se střelivem u něj v opilosti zapomenout, takovéto legendě soud rozhodně uvěřit nemohl. Uznal pak obžalovaného vinným neoprávněným opatřením a přechováváním střelné zbraně a většího množství střeliva – 95 kusů nábojů do zajištěné pistole, čímž naplnil zákonné znaky přečinu nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 1 trestního zákoníku. I v jeho případě soud shledává zavinění v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný, jak vyplývá z jeho vlastních reakcí a vystupování, si byl dobře vědom toho, že nakládá se střelnými zbraněmi, tyto dokonce užívá ve volném prostoru, byť např. na svém pozemku, střílí z nich, chlubí se tím svým známým, přitom vůbec není držitelem jakéhokoliv oprávnění ke zbraní. Pokud se svého jednání přesto dopustil, svědčí to o jeho vůli čin spáchat, což koresponduje se zaviněním v úmyslu přímém.

K osobě obžalovaného O. K. je možno zejména konstatovat, že byl od roku 1992 do současné doby celkem 5x soudně trestán, a to podmíněnými i nepodmíněnými tresty odnětí svobody, zejména pro trestné činy krádeže, podvodu, výtržnictví, podílíctví, ublížení na zdraví, vydírání i loupeže. Poslední jeho záznam ve věci Okresního soudu Frýdek – Místek 3T 146/99 se týká odsouzení pro drogovou trestnou činnost kvalifikovanou dle § 187 odst. 1 a § 188 odst. 1 trestního zákona. Uložen mu byl nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 17 měsíců, přičemž ten vykonal dnem 17.10.2000. Ze zprávy z místa bydliště je zjevné, že obžalovaný za posledních pět let nebyl projednáván pro přestupek.

Obžalovaný M.K. od roku 1990 do současnosti vykazuje rovněž celkem pět odsouzení pro spáchání trestných činů krádeže, loupeže, maření výkonu úředního rozhodnutí, pro trestnou činnost drogového charakteru kvalifikovanou dle § 187 odst. 1 trestního zákona, přičemž k prvním čtyřem odsouzením se pro zahlazení v současné době již nepřihlíží. Naposledy byl obžalovaný M.K. odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 7.10.2010 sp.zn. 73T 19/2010 a to pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil když 12.9.2010 řídil motorové vozidlo, přestože mu byl rozhodnutím Magistrátu města Ostravy uložen zákaz

řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Uložen mu pak byl peněžitý trest 25.000,- Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Peněžitý trest byl vykonán dnem 19.11.2010 a trest zákazu činnosti pak dnem 27.4.2012. Ani tento obžalovaný nebyl v posledních pěti letech projednáván v místě bydliště pro přestupek.

Ke shora uvedeným skutečnostem soud přihlédl rovněž při úvaze o druhu a výši ukládaného trestu zohledňujíc zákonná kritéria dle § 37 a § 39 trestního zákoníku. Nutno předeslat, že zejména v důsledku podstatně příznivěji kvalifikované trestné činnosti popsané pod bodem 1. výrokové části tohoto rozsudku oproti podané obžalobě došlo k razantnímu snížení hrozící trestní sazby odnětí svobody z původního rozpětí 8 – 12 roků dle § 283 odst. 3 trestního zákoníku na sazbu toliko od 2 do 10 roků dle § 283 odst. 2 trestního zákoníku. Jelikož byli oba obžalovaní uznáni vinnými několika trestnými činy, byl dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku trest ukládán jako úhrnný.

U obžalovaného O. K. je možno konstatovat horší bilanci jeho trestní minulosti dle rejstříku trestů i jeho recidivu na úseku drogové trestné činnosti, která mu přitěžuje, byť za předchozí trestnou činnost drogového charakteru vykonal trest odnětí svobody již před 13 lety. Je dále k tíži obžalovaného, že se výrobě pervitinu věnoval de facto sám. Po dodání potřebných chemikálií a léčiv byl schopen extrahovat efedrin či pseudoefedrin a následně vyrábět tzv. pervitin ve velmi vysoké kvalitě či koncentraci, která se pohybovala cca mezi 73% a 80%. V porovnání se spoluobžalovaným M. K. také vykazuje citelně horší bilanci na úseku trestné činnosti týkající se zbraní a střeliva, neboť těchto přechovával nesrovnatelně vyšší počet a množství a navíc ve dvou případech dokonce i zbraň hromadně účinnou. Navzdory těmto negativním parametrům je pak třeba vyzdvihnout doznání obžalovaného O. K., které soud hodnotí jako výraznou polehčující okolnost, přičemž toto doznání je třeba hodnotit dokonce i jako úplné, neboť nad jeho rámec nebyl uznán vinným. S přihlédnutím ke všem těmto okolnostem pak soud považoval za adekvátní uložení sankce v trvání pěti roků, tj. ještě jeden rok pod polovinou zákonné trestní sazby. Obžalovaný byl již v minulosti ve výkonu trestu pro úmyslnou trestnou činnost. Sankce je mu ukládána rovněž za úmyslný trestný čin a pokud trest nedosahuje výměry osmi roků a zároveň převyšuje tři léta, byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Obžalovaný M.K. byl pak sankcionován v porovnání s O.m K.m trestem o jeden rok nižším, neboť jeho rejstřík trestů je podstatně méně tíživý, když zohledňovat u tohoto obžalovaného lze pouze poslední odsouzení pro méně závažnou trestnou činnost. Zbývajících čtyři odsouzení jsou zahlazena a tudíž se k nim nepřihlíží. Obžalovaný nebyl uznán vinným spolupachatelstvím nýbrž účastenstvím v podobě pomoci a vykazuje rovněž podstatně příznivější bilanci, pokud jde o neoprávněnou držbu zbraní a střeliva, jak vyplývá z komparace skutku uvedeného pod bodem 3. a 4. výrokové části tohoto rozsudku. V jeho neprospěch lze hodnotit toliko poslední odsouzení ve věci OS Ostrava 73T 9/2010, kdy byl pravomocně potrestán trestem peněžitým a trestem zákazu činnosti, přesto se o necelé dva roky později dopustil právě projednávaného skutku. Za daných okolností tedy soud považoval za adekvátní uložení trestu odnětí svobody v rámci zákonné trestní sazby o jeden rok nižšího, než byl stanoven obžalovanému O. K..

V případě obou obžalovaných jistým kritériem pro uložení sankce se stalo též množství spolehlivě opatřeného či vyrobeného drogového materiálu, které představuje cca 220 g pervitinu a cca 224 g pseudoefedrinu nebo efedrinu. Na základě tohoto množství i shora uvedených kritérií pak soud považuje tresty odnětí svobody uložené oběma obžalovaným tímto rozsudkem za adekvátní. Stejně tak je možno v případě obou obžalovaných konstatovat splnění zákonných podmínek dle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k uložení trestu propadnutí věci, a to věci uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku, které zcela zjevně představují předměty užití ke spáchání trestné činnosti. Jde pak zejména o digitální váhy, laboratorní nádobí, chemikálie, zbraně, střelivo, příslušenství zbraní, písemnosti, mobilní telefony, zavazadla, nejrůznější obaly, umělohmotné lahve a nádoby, laboratorní vybavení, příslušenství, finanční hotovost apod.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 30.8.2013

Za správnost vyhotovení:
Hana Sedláková

Mgr. P. Göth v.r.
předseda senátu